

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
 Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
1	vrijdag	1 juli	• 22.03 uur
	Sabbat	2 juli	• 22.03 uur
2	vrijdag	8 juli	• 21.59 uur
	Sabbat	9 juli	• 21.59 uur
3	vrijdag	15 juli	• 21.53 uur
	Sabbat	16 juli	• 21.52 uur
4	vrijdag	22 juli	• 21.45 uur
	Sabbat	23 juli	• 21.44 uur
5	vrijdag	29 juli	• 21.35 uur
	Sabbat	30 juli	• 21.33 uur
6	vrijdag	5 augustus	• 21.23 uur
	Sabbat	6 augustus	• 21.21 uur
7	vrijdag	12 augustus	• 21.10 uur
	Sabbat	13 augustus	• 21.08 uur
8	vrijdag	19 augustus	• 20.56 uur
	Sabbat	20 augustus	• 20.54 uur
9	vrijdag	26 augustus	• 20.41 uur
	Sabbat	27 augustus	• 20.39 uur
10	vrijdag	2 september	• 20.25 uur
	Sabbat	3 september	• 20.23 uur
11	vrijdag	9 september	• 20.09 uur
	Sabbat	10 september	• 20.07 uur
12	vrijdag	16 september	• 19.53 uur
	Sabbat	17 september	• 19.50 uur
13	vrijdag	23 september	• 19.36 uur
	Sabbat	24 september	• 19.34 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
 (52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
 International Missionary Society
 Seventh Day Adventist Church Reform Movement
 P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
 625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
 Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
 e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
 Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
 Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
 Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Heeft u ooit ver weg moeten zijn van uw familie en dierbaren? Hoe voelde u zich? Kon u het volhouden om lange tijd van hen gescheiden te zijn? Welke grote vreugde voelde u toen u van hen hoorde, toen u hun stemmen hoorde, en toen u zeker wist dat ze gezond waren? Wat was uw verlangen na een gesprek met hen? Het was zeker dat de lange scheiding voorbij zou zijn en dat u naar huis zou kunnen gaan om uw dierbaren te omhelzen en te genieten van hun genegenheid en tederheid. Op dezelfde manier – maar oneindig veel meer – geniet de Heer van de gemeenschap met ons en van het zijn in ons en met ons. Omdat Hij dicht bij Zijn volk wilde zijn, gaf Hij de instructies: “En zij moeten voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik in hun midden kan wonen.” Éxodus 25:8. Zijn verlangen was aangrijpend: “Ik zal Mijn tabernakel in uw midden plaatsen en Mijn ziel zal niet van u walgen. Ik zal in uw midden wandelen. Ik zal u tot een God zijn en u zult Mij tot een volk zijn.” Leviticus 26:11, 12.

Sommige mensen denken dat iemand die dicht bij God wil komen, de eerste stap moet zetten – en misschien meer dan één. Er zijn mensen die offers brengen, aan kastijdingen doen, en lijden en pijn ondergaan om God te bereiken met hun gebeden, offers en menselijke kracht. Maar hoewel zulke inspanningen aantonen dat iemand geïnteresseerd is in het vinden van de Heer, laten de geciteerde teksten zien dat het initiatief van God komt; Hij zoekt het gezelschap van de mens en de communicatie. God zet altijd de eerste stap om dicht bij Zijn volk te komen en bij hen te blijven, hen beschouwend als Zijn hooggewaardeerde zonen en dochters.

Daarom staat geschreven: “ ... Israël ... het zaad van Abraham, Mijn liefhebber! U, die Ik gegrepen heb van de einden der aarde, en uit haar bijzonderste geroepen heb; ... Vrees niet, want Ik ben met u; wees niet ontzet, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid.” Jesája 41:8-10 [SV77].

Een manier voor de Israëlieten om dicht bij God te zijn en gemeenschap met Zijn volk te hebben, was door het heiligdom. Op de berg Sinaï liet God Mozes het volmaakte model van de tabernakel zien en toonde Hij de volledige werking ervan: diensten, gaven en offers om met Hem te communiceren. Hij zorgde zelfs voor de manier voor Zijn volk om Hem te raadplegen en antwoorden te krijgen op moeilijke problemen. Hij was persoonlijk aanwezig in het heiligdom in de Schechina en buiten in de wolkkolom en vuurkolom die hen overschaduwden, het kamp verlichtten en hen begeleidden op hun reizen. Het was waarlijk een schitterend voorrecht voor hen om te weten dat hun hoop en redding zeker waren in Hem en dat Hij altijd bij hen was.

Over het belang van het heiligdom schrijft de Geest der Profetie: “De plechtige dienst in het heiligdom was een type van de grote waarheden die in latere geslachten geopenbaard zouden worden. De wolk van wierook die opsteeg met de gebeden van Israël, was een beeld van Zijn gerechtigheid waardoor alleen de gebeden van de zondaar door God aanvaard kunnen worden; het bloedend offer op het brandofferaltaar wees op een Verlosser die komen zou; en vanuit het heilige der heiligen was het bewijs van Gods aanwezigheid zichtbaar. Zo werd in tijden van duisternis en afval het geloof levend gehouden in de harten der mensen tot de tijd aanbrak waarop de beloofde Messias komen zou.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 331.

De psalmist verlangde er meer dan ooit naar om in de voorhof van het huis van de Heer te zijn: “Want één dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik verkoos liever te staan op de drempel van het huis van mijn God dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid.” Daar vond hij voortdurende kracht en heerlijkheid: “Zo heb ik U in het heiligdom aanschouwd, Uw macht en Uw heerlijkheid gezien.” Hij kreeg hulp en steun: “Moge Hij u hulp zenden uit het heiligdom en u ondersteunen uit Sion.” “O God, U bent ontzagwekkend vanuit Uw heiligdommen; de God van Israël, Hij geeft het volk kracht en sterkte. Geloofd zij God!” Psalm 84:11; 63:3; 20:3; 68:36.

Zo was het eeuwenlang voor alle gelovigen die lange afstanden aflegden om naar het huis van God te gaan.

Aanvankelijk bestond het heiligdom uit een verwijderbare, verplaatsbare tent. Beginnend bij de berg Sinaï konden de Levieten het huis van aanbidding demonteren en vervolgens weer in elkaar zetten op de verschillende locaties waar God Zijn volk naartoe leidde. Nadat ze zich in Kanaän hadden gevestigd, had de tabernakel een stabielere locatie; maar zelfs toen werd het verplaatst. Pas in de tijd van Salomo werd de draagbare ‘tent’ van de tabernakel overgebracht naar de permanente ‘tempel’ die in Jeruzalem werd gebouwd.

Israël waardeerde echter niet altijd het grote voorrecht om de tempel – de plaats van de tegenwoordigheid van de Schepper – in hun midden te hebben. Er waren tijden dat het ophield de plaats van aantrekking en zegen voor de mensen te zijn. In tijden van afvalligheid werd het zelfs ontheiligd. Hierdoor en ook vanwege de gedegeneerde geestelijke toestand van de mensen, stond de Heer toe dat het heilige gebouw door de Babylonische legers werd vernietigd. Na tientallen jaren van inactiviteit – in de tijd van Ezra – werd de tempel herbouwd en werden de diensten hersteld, ondersteund door grote persoonlijke offers onder hevige tegenstand. Toch ontbrak diepe geestelijkheid en trof Jezus de tempel ontheiligd aan en was de ware betekenis ervan bij de mensen uit het oog verloren. Toen Hij Zijn

leven gaf als het enige ware Offer voor de zonde van de wereld, en zo de profetische symboliek van de tempel en zijn diensten vervulde, werd het voorhangsel dat het heilige van het allerheiligste scheidde zonder handen van boven naar beneden gescheurd, en beëindigde de tempeldiensten.

Nadat hij naar de hemel was opgevaren, begon Jezus Zijn dienstwerk als Hogepriester naar de orde van Melchizédek, ten eerste in het heilige en ten tweede in het heilige der heiligen. Hij leeft om voorbede te doen voor Zijn volk, hun zonden te vergeven en hen te reinigen van alle ongerechtigheid. Mogen de Sabbatschoollessen over dit fascinerende, belangrijke onderwerp een grote inspiratie zijn voor iedereen die ze bestudeert. Het verlangen van degenen, die ze geschreven, bewerkt en herzien hebben, is dat Gods volk zo gezegend zal worden en dichter tot Hem getrokken zal worden.

–De broeders en zusters van de Generale Conferentie

Sabbatschoollessen

Derde kwartaal 2022

Inhoudsopgave

Voorwoord	1
1. Aankondiging van het Lam van God	5
2. Het bloed van het Lam.....	12
3. Het bloed van het verbond	18
4. “Zij zullen Mij een heiligdom maken”	23
5. De voorhof	29
6. Het heilige	35
7. Het heilige der heiligen	41
8. De bouw en inwijding	48
9. Offers voor de zonde.....	53
Zendingsbericht van Zambia.....	60
10. Het dienstwerk van de priesters	62
11. In het midden van het kamp	68
12. De dagelijkse dienst.....	74
13. De jaarlijkse reiniging van het heiligdom.....	80

- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
- **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Antonino DiFranca
- **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
- **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
- **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
- **Digitale sabbatschoollessen:** In het Nederlands gratis beschikbaar via de website: www.zdareformatie.org. Lessen in het Engels zijn te vinden op de officiële website van de Generale Conferentie: <http://sda1844.org/publishing/>. De Spaanse versie is hier te vinden: <http://asd1844.org/publicaciones/>.
- **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor
de Generale Conferentie Wereldbijeenkomst**

Dat God uw gulle gaven voor Zijn koninkrijk mag zegenen!

1^e Les

Sabbat 2 juli 2022

Sabbatbegin 22.03 ^{u.} ↔ 22.03 ^{u.}

Aankondiging van het Lam van God

“En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.” Genesis 3:15.

“Over de verschijning van de Beloofde zijn duidelijk omliggende profetieën gegeven. Aan Adam was de komst van de Verlosser verzekerd. Het oordeel dat over satan was uitgesproken: ‘Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen’ (Genesis 3:15), was voor onze stamouders een belofte van de verlossing die Christus tot stand zou brengen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 164.

ZONDAG

Communicatie in het begin

- 1. Hoe communiceerde de Heer in het begin met de mens? Hoe volledig was het? Genesis 1:28-30.**

Genesis 1:28-30 *En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen! En God zei: Zie Ik geef u al het zaaddragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waarvan zaaddragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen. Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo.*

“Vóór de zondeval stond Adam persoonlijk in contact met zijn Schepper, maar de mens heeft zich door zijn overtreding van God afgescheiden en heeft dit grote voorrecht nu niet meer. Door het verlossingsplan kunnen de bewoners van de aarde echter weer met God in verbinding treden.” –*De grote strijd*, blz. 9.

“De genealogie van ons geslacht, zoals de Inspiratie deze vermeldt, leidt terug tot op de grote Schepper, en niet naar een ontwikkeling uit cellen, weekdieren, en viervoetige dieren. Hoewel hij gevormd werd uit het stof der aarde, was Adam ‘de zoon van God’. (Lukas 3:38) [...] Zijn natuur was in overeenstemming met Gods wil. Zijn verstand was in staat goddelijke dingen te bevatten. Zijn genegenheden waren zuiver; zijn eetlust en hartstocht stonden onder de controle van het verstand. Hij was heilig en gelukkig in het dragen van Gods beeld en in volkomen gehoorzaamheid aan Zijn wil.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 20.

MAANDAG

2. **Wat voorzag God voor het fysieke welzijn van de mens, en wat mocht de mens niet eten? Welk communicatiemiddel gebruikte de Heer na de intrede van de zonde? Genesis 2:15-17; Numeri 12:6-8, eerste gedeelte.**

Genesis 2:15-17 *De HEERE God nam de mens, en zette hem in de hof van Eden om die te bewerken en te onderhouden. En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.*

Numeri 12:6-8a *Hij zei: Luister toch naar Mijn woorden! Als iemand onder u een profeet is, maak Ik, de HEERE, Mij door een visioen aan hem bekend, spreek Ik met hem door een droom. Maar zo doe Ik niet tegenover Mijn dienaar Mozes, die in Mijn hele huis trouw is, met hem spreek Ik van mond tot mond, ja, zichtbaar, en niet in raadsels. Hij aanschouwt de gestalte van de HEERE. ...*

“In zijn staat van onschuld had Adam vrije omgang gehad met Zijn Maker; maar zonde had een scheiding veroorzaakt tussen God en de mens, en alleen de verzoening door Christus kon aan deze scheiding een einde maken en het schenken van zegeningen of zaligheid van

de hemel naar de aarde mogelijk maken. De mens was nog steeds niet in staat rechtstreeks tot zijn Schepper te naderen, maar God zou door middel van Christus en engelen met hem omgaan.¹”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 41.

DINSDAG

Gevolgen van de zonde

3. **Wie nam het initiatief nadat de mens in zonde viel? Welke vreemde gedachten veranderden de directe communicatie tussen hem en God? Genesis 3:8-11.**

Genesis 3:8-11 *En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof. En de HEERE God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u? En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof en ik werd bevreesd, want ik ben naakt; daarom verborg ik mij. En Hij zei: Wie heeft u verteld dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten waarvan Ik u geboden had daar niet van te eten?*

“Maar de grote Wetgever zou aan Adam en Eva de gevolgen van hun overtreding bekendmaken. Gods tegenwoordigheid in de hof werd merkbaar. Toen ze nog onschuldig waren, hadden ze vol blijdschap de nadering van hun Schepper verwelkomd; maar nu vluchtten ze bevreesd, en probeerden een schuilplaats te vinden in het donkerste deel van de hof.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 32.

“Terwijl hij [Adam] bezig was met zijn toegewezen werk, dacht hij er nooit aan om zich voor God te verbergen, maar reageerde zodra hij Zijn voetstappen in de tuin hoorde, en haastte zich om de afstand tussen hem en zijn Maker te verkleinen. Wat een kostbare omgang had hij met God! Maar nadat hij gezondigd had, vreesde hij dat elk geluid de voetstap van God was. Hij wilde God niet zien, en toen hij Hem hoorde komen, haastte hij zich niet om Hem te ontmoeten, maar verborg zich.” –*Review and Herald*, 26 januari 1897.

¹ Noot van de vertaler: In de oorspronkelijke tekst staat in het Engels ‘God zou door middel van Christus en engelen met hem communiceren.’

4. **Wat waren andere onontkoombare gevolgen van de zondeval van de mens? Waarom konden Adam en Eva niet langer op de speciale plek blijven, die hun thuis was voordat ze zondigden? Genesis 3:17-19, 23, 24; 4:7.**

Genesis 3:17-19, 23, 24; 4:7 *En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren. [...] Daarom zond de HEERE God hem weg uit de hof van Eden, om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. Hij verdreef de mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken. [...] Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.*

“Er moest samenwerking komen tussen mens en God. Maar dit plan werd ernstig verstoord door Adams overtreding. Satan leidde hem tot zonde, en de Heer wilde niet met hem communiceren nadat hij had gezondigd zoals hij deed toen hij zonder zonde was....

Zonder de verzoening van de Zoon van God had er geen communicatie van zegen of redding van God aan de mens kunnen zijn. God was bezorgd om de eer van Zijn wet. De overtreding van die wet had een vreselijke scheiding tussen God en de mens veroorzaakt. In zijn onschuld werd aan Adam gemeenschap verleend, direct, vrij en gelukkig, met zijn Maker. Na zijn overtreding zou God alleen door Christus en engelen met de mens communiceren.” –*Conflict and Courage*, blz. 20.

“Omdat Adam en Eva aan God ongehoorzaam waren geweest, hadden zij het paradijs verloren en ten gevolge van de zonde was de hele aarde vervloekt.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 175.

DONDERDAG

5. Tot welk geestelijk niveau is de mens in de loop van de tijd gevallen? Welk effect heeft zonde op de relatie tussen God en de mens? Genesis 6:3; Jesája 59:1, 2; Jeremía 5:25.

Genesis 6:3 *Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn.*

Jesája 59:1, 2 *Zie, de hand van de HEERE is niet te kort dat ze niet zou kunnen verlossen, en Zijn oor is niet toegestopt dat het niet zou kunnen horen. Maar uw ongerechtigheden maken scheiding tussen u en uw God, uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort.*

Jeremía 5:25 *Uw ongerechtigheden wenden die dingen af, uw zonden onthouden u het goede.*

“Hij keert Zich niet af van de zondaar omdat Hij niet wil vergeven, maar omdat de zondaar weigert gebruik te maken van de overvloedige voorzieningen der genade, kan God hem niet van zonde bevrijden. ‘De hand des Heren is niet te kort om te verlossen, en Zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort.’ (Jesája 59:1, 2)”
–Profeten en koningen, blz. 199.

VRIJDAG

Belofte van verlossing en overwinning

6. Wat belofte de Heer de mens in Zijn grote genade, ondanks zijn ongehoorzaamheid en morele zwakheid? Welk goddelijke plan zorgde voor verlossing van de macht van het kwaad? Genesis 3:15; Hebreeën 2:14, 15; Éfeze 2:16.

Genesis 3:15 *En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.*

Hebreeën 2:14, 15 *Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had – dat is de duivel – teniet te doen, en allen*

te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren.

Éfeze 2:16 *En opdat Hij die beiden in één lichaam met God zou verzoenen door het kruis, waaraan Hij de vijandschap gedood heeft.*

“Toen Adam en Eva in de Hof van Eden werden geplaatst, waren ze onschuldig en zondeloos, in volmaakte harmonie met God. Vijandschap had geen natuurlijk bestaan in hun hart. Maar toen ze overtraden, was hun natuur niet langer zondeloos. Ze werden slecht, want ze hadden zichzelf aan de kant van de gevallen vijand geplaatst en precies de dingen gedaan die God had voorgeschreven dat ze niet moesten doen. Als er geen tussenkomst van de kant van God was geweest, zouden gevallen mensen een stevig verbond met satan tegen de hemel hebben gesloten. Maar toen de woorden werden uitgesproken: ‘En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de verzenen vermorzelen’, wist satan dat, hoewel hij erin geslaagd was de mensen te laten zondigen, hoewel hij hen ertoe had gebracht zijn leugen te geloven en God in twijfel te trekken, hoewel hij erin was geslaagd de menselijke natuur te verderven, er een regeling was getroffen, waardoor de wezens die waren gevallen op een gunstige plek zouden worden geplaatst, hun natuur vernieuwd in godsvrucht. Hij zag dat zijn handelingen om hen te verleiden op hemzelf zouden reageren, en dat hij daar zou worden geplaatst waar hij geen overwinnaar kon worden.” –*Christ Triumphant*, blz. 28.

SABBAT

Vergoten bloed van het Lam van God

7. **Wat is de betekenis van ‘u zult Het de hiel vermorzelen’? Wie zou op een dag het hoofd bieden aan de krachten van het kwaad en gewond raken? Waarom stond dit enorme offer centraal in Gods plan om de mens te redden? 1 Petrus 1:19, 20; Openbaring 13:8; Hebreeën 9:22.**

1 Petrus 1:19, 20 *Maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. Hij is wel van tevoren gekend, vóór de grondlegging van de wereld, maar in de laatste tijden geopenbaard omwille van u.*

Openbaring 13:8 *En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af.*

Hebreeën 9:22 *En bijna alles wordt volgens de wet door bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats.*

“Jezus is ons zoenoffer. We kunnen voor onszelf geen verzoening doen; maar door geloof kunnen we de verzoening aanvaarden die gedaan is. ‘Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen.’ 1 Petrus 3:18. ‘Wetende dat u niet door vergankelijke dingen ... verlost bent ... ; Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam.” 1 Petrus 1:18, 19. Het was door oneindige opoffering en onuitsprekelijk lijden dat onze Verlosser verlossing binnen ons bereik bracht. Hij was in deze wereld niet geëerd en niet gekend, opdat Hij, door Zijn wonderbaarlijke genadigheid en vernedering, de mens zou verhogen om eeuwige eer en onsterfelijke vreugde te ontvangen in de hemelse hoven. Tijdens Zijn dertigjarig leven op aarde werd Zijn hart doordrongen van onvoorstelbare pijn. Het pad van de kribbe naar Golgotha werd overschaduwde door smart en verdriet. Hij was een man van smarten en bekend met verdriet, en leed aan hartzeer dat geen menselijke taal kan uitbeelden.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 321, 322.

De Onschuldige droeg de straf

“Hij kon waarlijk zeggen: ‘Aanschouwt het en ziet, of er een smart is gelijk mijn smart, die mij aangedaan is.’ Klaagliederen 1:12.

“Hoewel Hij de zonde haatte met een volkomen haat, laadde Hij toch de zonde van de hele wereld op Zijn ziel. Terwijl Hij geen schuld had, droeg Hij de straf van de schuldigen. Onschuldig offerde Hij Zichzelf als een plaatsvervanger voor de overtreders. De schuld van iedere zonde drukte op de goddelijke ziel van de Verlosser van de wereld. De boze gedachten, de boze woorden, de boze daden van elke zoon en dochter van Adam riepen om vergelding over Hemzelf: want Hij was de plaatsvervanger geworden van de mens. Hoewel de schuld van de zonde niet de Zijne was, werd Zijn geest verscheurd en verbrijzeld door de overtredingen van de mens, en Hij die geen zonde gekend heeft, werd zonde voor ons, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 321, 322.

Het bloed van het Lam

“En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen.” Éxodus 12:7.

“De Israëlieten moesten de deurposten besprenkelen met het bloed van een geslacht lam, zodat wanneer de engel des doods door het land zou trekken, ze aan de vernietiging zouden ontsnappen. Maar als ze in plaats van deze eenvoudige daad van geloof en gehoorzaamheid de deur hadden gebarricadeerd en alle voorzorgsmaatregelen hadden genomen om de vernietigende engel buiten te houden, zouden hun moeiten tevergeefs zijn geweest.... Wanneer het bloed op de deurpost werd gezien, was het genoeg.” –*Sons and daughters of God*, blz. 227.

ZONDAG

Het kiezen van een lam

1. **Welke instructies gaf de Heer aan Mozes – en door hem aan het volk – toen het einde van de slavernij van de Israëlieten en de dag van bevrijding aanbrak? Éxodus 12:3, 4.**

Éxodus 12:3, 4 *Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende dag van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin. Maar als het gezin te klein is voor een lam, dan moet hij er samen met de buurman, die het dichtst bij zijn gezin woont, één nemen, overeenkomstig het aantal personen. U moet bij het lam rekening houden met wat ieder eten kan.*

“... De Here [gaf] door Mozes aanwijzingen aan de kinderen van Israël betreffende hun afscheid van Egypte, en vooral betreffende hun bescherming voor het naderend oordeel. Elke familie moest, hetzij per gezin of samen met anderen, een ‘gaaf’ lam of een bokje slachten, en met een bundel hysop het bloed strijken aan de beide deurposten en de bovendorpel van het huis, opdat de verderfengel, die te middernacht zou komen, dat huis niet zou binnengaan. Ze moesten het vlees gebraden eten, met ongezuurd brood en bittere

kruiden, te middernacht, zoals Mozes zei: Met de lendenen omgord, de schoenen aan de voeten, en de staf in de hand; ‘overhaast zult gij het eten; het is een Pascha voor de Here.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 240.

MAANDAG

2. **Wat voor soort dier moesten ze uitkiezen? Wat moesten ze doen met het onschuldige wezen? Waarom moesten ze het onschuldige lam doden op het moment van hun bevrijding? Éxodus 12:5, 6, 21; 1 Petrus 1:18, 19.**

Éxodus 12:5, 6, 21 *U moet een lam zonder enig gebrek hebben, een mannetje van een jaar oud. U moet het van de schapen of van de geiten nemen. U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond. [...] Toen riep Mozes al de oudsten van Israël bijeen en zei tegen hen: Kies uit, en neem voor uzelf kleinvee voor uw gezinnen, en slacht het paaslam.*

1 Petrus 1:18, 19 *In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.*

“De viering van het Pascha was begonnen bij het ontstaan van het Hebreeuwse volk. In de laatste nacht van hun slavernij in Egypte, toen er nog geen teken scheen te zijn van hun bevrijding, had God hun geboden zich gereed te maken voor onmiddellijk vertrek. Hij had Farao gewaarschuwd voor het laatste oordeel over de Egyptenaren en aan de Hebreeën aanwijzingen gegeven om met hun gezinnen samen te komen in hun woningen. Nadat ze het bloed van het geslachte lam aan de deurposten hadden gestreken, moesten ze het lam gebraden, met ongezuurd brood en bittere kruiden eten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 53, 54.

DINSDAG

Het bloed was een teken

3. **Waarop moesten zij bloed van het geslachte lam doen? Met welk doel? Éxodus 12:7, 13, 22, eerste gedeelte.**

Éxodus 12:7, 13, 22a *En zij zullen van het bloed nemen en het aan de beide deurposten strijken en aan de bovendorpel, aan de huizen waarin zij het eten zullen. [...] En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen. [...] Neem dan een bosje hysop en doop het in het bloed dat in een schaal is, en strijk van het bloed dat in de schaal is, op de bovendorpel en op de beide deurposten. ...*

“Het Pascha was zowel een herdenking als een schaduw, daar het niet alleen terugwees naar de bevrijding uit Egypte, maar ook heenwees naar de grotere bevrijding, die Christus zou bewerken door Zijn volk van zonden te bevrijden. Het offerlam is een beeld van ‘het Lam Gods’ (Johannes 1:29), waarin onze enige hoop op de zaligheid ligt. De apostel zegt ‘Christus ons Pascha is voor ons geslacht’. 1 Korinthe 5:7 (Statenvertaling)

Het was niet voldoende dat het Paschalam geslacht werd; het bloed moest aan de deurposten gestreken worden; zo moeten de verdiensten van het bloed van Christus op de ziel van toepassing worden gebracht. We moeten niet slechts geloven dat Hij stierf voor de wereld, maar dat Hij stierf voor een ieder van ons. We moeten de waarde van het verzoenend offer op onszelf van toepassing brengen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 241.

WOENSDAG

Het lam was een symbool

4. **Wie werd vertegenwoordigd door het Paschalam wiens bloed de Israëlieten sprenkelden op de bovendorpel van hun deuren? Johannes 1:29.**

Johannes 1:29 *De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!*

“De joden stonden op het punt het Paasfeest in Jeruzalem te vieren als herinnering aan de nacht van Israëls bevrijding, toen de verderfengel de huizen in Egypte trof. God wilde dat zij in het Paaslam het Lam van God zouden zien, en door dit symbool Hem zouden ontvangen, die Zichzelf gaf voor het leven van de wereld. Maar de joden hadden het

symbool gemaakt tot het belangrijkste van alles, terwijl de betekenis onopgemerkt bleef. Zij onderscheidden niet het lichaam van Christus. De waarheid die door de Paasdienst werd afgebeeld werd onderwezen in de woorden van Christus. Maar zij zagen het niet.” –Jezus, *de Wens der eeuwen*, blz. 317.

DONDERDAG

5. **Welke voorbereidingen moesten ze treffen voordat ze het Paschalam aten? Wat stellen al deze dingen voor? Éxodus 12:8-11; Johannes 6:51, 54-56.**

Éxodus 12:8-11 *Zij moeten het vlees dezelfde nacht nog eten; op vuur gebraden, met ongezuurde broden, en met bittere kruiden moeten zij het eten. U mag daarvan niets rauw eten, en zeker niet in water gekookt, maar alleen op vuur gebraden, met zijn kop, met zijn poten en zijn ingewanden. U mag daarvan ook niets overlaten tot de morgen. Wat er de volgende morgen van over is, moet u met vuur verbranden. En zo moet u het eten: uw middel omgord, uw schoenen aan uw voeten en uw staf in uw hand. U moet het met haast eten, het is Pascha voor de HEERE.*

Johannes 6:51, 54-56 *Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld. [...] Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want Mijn vlees is het ware voedsel en Mijn bloed is de ware drank. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.*

“Geen menselijke macht kan datgene verschaffen wat de honger en dorst van de ziel kan bevredigen. Maar Jezus zegt: ‘Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden, en hij met Mij.’ Openbaring 3:20. ‘Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren, en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.’ Johannes 6:35.

Zoals we voedsel nodig hebben om onze lichamelijke kracht in stand te houden, zo hebben wij Christus, het brood des hemels, nodig om het geestelijk leven in stand te houden, en ons kracht te geven om de werken Gods te werken. Zoals het lichaam voortdurend voedsel ontvangt dat het leven en de kracht in stand moet houden, zo moet de ziel voort-

durend gemeenschap hebben met Christus, en zich aan Hem onderwerpen, en zich volkomen van Hem afhankelijk stellen.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 23.

VRIJDAG

Een beslissend moment

6. **Wat zou er die nacht gebeuren met de Egyptenaren die God niet geloofden en niet onder de verlossende genade van de Heer stonden? Éxodus 12:12.**

Éxodus 12:12 *Want Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen, van de mensen tot het vee. En Ik zal aan al de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE.*

“Terwijl Gods oordeel over het land Egypte viel, bracht God de Israëlieten ertoe niet alleen hun kinderen in huis te houden, maar om zelfs het vee van de velden te halen...

Zoals de Israëlieten hun kinderen binnenshuis hielden gedurende de tijd dat Gods oordelen in het land waren, zo moeten wij in deze gevaarvolle tijden onze kinderen apart en gescheiden houden van de wereld. Wij moeten ze leren dat de geboden Gods veel meer betekenen dan wij ons realiseren. Degenen die ze houden, zullen niet de praktijken van de overtreders van Gods wet nabootsen.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 360, 361.

SABBAT

7. **Wat was het teken dat op alle deurposten van de gelovige Israëlieten was geplaatst? Welke grote betekenis had dit voor elk van hen? Wat verschaft onderdak en leven aan Gods getrouwe volk? Éxodus 12:13, 22, laatste gedeelte, 23; Hebreeën 11:28; Openbaring 9:4.**

Éxodus 12:13, 22b, 23 *En het bloed zal u tot een teken zijn aan de huizen waarin u verblijft. Als Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan en er zal geen plaag onder u zijn die verderf teweegbrengt, als Ik het land Egypte zal treffen. [...] Maar wat u betreft, niemand mag de deur van zijn huis uit gaan, tot de volgende morgen. Want de HEERE zal het land doortrekken om Egypte te treffen, maar als Hij het bloed zal zien*

op de bovendorpel en op de beide deurposten, dan zal de HEERE de deur voorbijgaan en de verderver niet toestaan om uw huizen binnen te komen om u te treffen.

Hebreeën 11:28 Door het geloof heeft hij het Pascha ingesteld en het besprenkelen met het bloed, opdat de verderver van de eerstgeboeren hen niet zou treffen.

Openbaring 9:4 En tegen hen werd gezegd dat ze geen schade mochten toebrengen aan het gras van de aarde, of welke groene plant of welke boom dan ook, maar alleen aan de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hadden.

“We zouden deze les voor onszelf moeten nemen. Opnieuw zal de vernietigende engel door het land trekken. Er moet een merkteken op Gods volk worden geplaatst, en dat merkteken is het houden van Zijn heilige Sabbat. We mogen niet onze eigen wil en oordeel volgen en onszelf vleien dat God aan onze voorwaarden zal voldoen.... Dat wat u onbelangrijk lijkt, kan van het grootste belang zijn in Gods bijzondere plannen voor het behoud van uw leven of de redding van uw ziel. God toetst ons geloof door ons een deel te geven om te handelen in verband met Zijn tussenkomst ten behoeve van ons. Aan degenen die zich aan de voorwaarden houden, zal Zijn belofte worden vervuld.” –*In Heavenly Places*, blz. 150.

De verdiensten van Zijn bloed

“Christus heeft verzoening gedaan voor de zonde en heeft al haar schande, smaad en straf gedragen; en toch heeft Hij, terwijl Hij de zonde droeg, eeuwige gerechtigheid aangebracht, zodat de gelovige vlekkeloos voor God staat.... Door de verdiensten van Zijn bloed kunt u elke geestelijke vijand overwinnen en elk karaktergebrek verhelpen.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 227.

Het bloed van het verbond

“Toen nam Mozes het bloed, sprenkelde het op het volk en zei: Zie, dit is het bloed van het verbond dat de HEERE met u gesloten heeft op grond van al die woorden.” Éxodus 24:8

“Hun gehoorzaamheid aan Gods wet zou hen tot wonderen van voorspoed maken ten aanschouwen van de volkeren op aarde. Hij die hun wijsheid en waardigheid in alle werk kon geven, zou hun leraar blijven en hen veredelen en verheffen door gehoorzaamheid aan Zijn wetten. Als zij gehoorzaam zouden zijn, zouden zij gespaard blijven voor de ziekten, waardoor andere volken werden getroffen. Zij zouden gezegend worden met een helder verstand. Gods heerlijkheid, majesteit en macht moesten door hun voorspoed tot uiting komen. Zij moesten een koninkrijk van priesters en van vorsten zijn. God verschaftte hen elke mogelijkheid om het grootste volk op aarde te worden.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 175.

ZONDAG

1. **Waar in de heilige Schrift vinden we voor het eerst het woord ‘heiligdom’? Éxodus 15:13, 17.**

Éxodus 15:13, 17 *U leidde in Uw goedertierenheid dit volk, dat U verlost hebt. U leidde hen zachtjes door Uw kracht naar Uw heilige woning. [...] U zult hen brengen en hen planten op de berg die Uw eigendom is, Uw vaste woonplaats, die U gemaakt hebt, HEERE, het heiligdom, Heere, dat Uw handen gesticht hebben.*

MAANDAG

Gewaardeerd als een schat

2. **Welke diepe, hechte band wilde de Heer destijds met Zijn volk hebben? Wat was Zijn grote verlangen voor hen? Genesis 17:7; Éxodus 19:5, 6.**

Genesis 17:7 *Ik zal Mijn verbond maken tussen Mij, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door, tot een eeuwig verbond, om voor u tot een God te zijn, en voor uw nageslacht na u.*

Éxodus 19:5, 6 *Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.*

“God wilde Zijn volk Israël tot lof en heerlijkheid doen zijn. Zij kregen elke geestelijke zegening. God onthield hen niets wat kon dienen om een karakter te vormen dat hen tot vertegenwoordigers van Hem zou maken.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 175.

“Nu werden voorbereidingen getroffen voor de bekrachtiging van het verbond, naar Gods aanwijzingen....

Hier ontving het volk de voorwaarden van het verbond. Ze sloten een plechtige overeenkomst met God, als zinnebeeld van het verbond, gesloten tussen God en iedere gelovige in Jezus Christus. De voorwaarden werden het volk duidelijk voorgelegd. Ze konden ze niet verkeerd begrijpen. Toen hen werd gevraagd of ze besloten in te stemmen met de voorwaarden die gesteld waren, stemden ze zonder uitzondering in elk voorschrift te gehoorzamen. Ze hadden reeds toegestemd al Gods geboden te bewaren. De beginselen van de wet werden nu meer in het bijzonder omschreven, zodat ze konden weten wat de voorwaarden om de wet te gehoorzamen, inhielden; en ze aanvaardden de bijzondere specificaties van de wet.

Als de Israëlieten Gods geboden hadden gehoorzaamd, zouden ze praktische christenen zijn geweest. Ze zouden gelukkig zijn geweest, want ze zouden Gods wegen hebben bewandeld en niet de ingevingen van hun natuurlijk hart zijn gevolgd. Mozes gaf hen niet de kans de woorden van de Here verkeerd te begrijpen, of Zijn geboden verkeerd toe te passen. Hij schreef alle woorden van de Here in een boek, opdat men er later op kon terugvallen. Op de berg had hij ze opgeschreven, zoals Christus ze Zelf had gedicteerd. (MS 126, 1901).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 45.

DINSDAG

3. **Wat gaf de Heer door Mozes aan Zijn volk, nadat Hij een eind had gemaakt aan hun slavernij en hen had vrijgelaten? Welke instructies gaf Mozes hun? Éxodus 24:3-5.**

Éxodus 24:3-5 Mozes kwam terug en vertelde al de woorden van de HEERE en al de bepalingen aan het volk. Toen antwoordde heel het volk eenstemmig en zij zeiden: Al de woorden die de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen. Vervolgens schreef Mozes al de woorden van de HEERE op. Hij stond 's morgens vroeg op en bouwde onder aan de berg een altaar en richtte twaalf gedenkstenen op voor de twaalf stammen van Israël. En hij stuurde de jonge mannen van de Israëlieten erop uit. Die brachten brandoffers en brachten dankoffers voor de HEERE, te weten jonge stieren.

WOENSDAG

Het bloed van het verbond

4. **Wat deed Mozes met de resterende helft van het bloed toen de brandoffers en dankoffers voltooid waren? Éxodus 24:6, 7.**

Éxodus 24:6, 7 Mozes nam de helft van het bloed en deed dat in de schalen, en de helft van het bloed sprenkelde hij op het altaar. Hij nam het boek van het verbond en las dit ten aanhoren van het volk voor. En zij zeiden: Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen en Hem gehoorzamen.

“Het verbond dat God maakte met Zijn volk op Sinaï, moet onze toevlucht en bescherming zijn. [...] Dit verbond is nog evenzeer van kracht in onze tijd, als toen de Here het met het oude Israël sloot (SW 1 maart, 1904) [...]”

Dit is de belofte die Gods volk in deze laatste dagen moet afleggen. Hun aanvaarding door God hangt af van een getrouw voldoen aan de eisen van hun overeenkomst met Hem. God omvat in Zijn verbond allen die Hem gehoorzaam willen zijn. Aan allen die recht en gerechtigheid doen, die hun hand bewaren om geen kwaad te doen, luidt de belofte: ‘Ik geef hun in Mijn huis en binnen Mijn muren een gedenkteken en een naam, beter dan zonen en dochters; Ik geef hun een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden. (Jesaja 56:5)” (R&H 23 juni 1904).” –*Bijbelcommentaar*, blz. 39.

DONDERDAG

5. **Wat hield – naast de instemming van het volk – de bekrachtiging van het verbond in? Wat betekende het vergieten van bloed? Éxodus 24:8; Hebreeën 9:18-21.**

Éxodus 24:8 Toen nam Mozes het bloed, sprenkelde het op het volk en zei: Zie, dit is het bloed van het verbond dat de HEERE met u gesloten heeft op grond van al die woorden.

Hebreeën 9:18-21 Daarom is ook het eerste niet zonder bloed ingewijd. Want nadat elk gebod overeenkomstig de wet aan heel het volk door Mozes meegedeeld was, nam hij het bloed van de kalveren en van de bokken met water en scharlakenrode wol en hysop, en besprenkelde het boek zelf en heel het volk, terwijl hij zei: Dit is het bloed van het verbond dat God u bevolen heeft te houden. Ook de tabernakel en ook al de voorwerpen voor de eredienst besprenkelde hij op dezelfde manier met het bloed.

“De Vader schenkt Zijn liefde aan Zijn uitverkoren volk dat temidden van de mensen leeft. Zij zijn de mensen die Christus heeft verlost met de prijs van Zijn eigen bloed; en omdat zij gehoor geven aan de aantrekking van Christus, door de soevereine barmhartigheid van God, worden zij uitverkoren om als Zijn gehoorzame kinderen te worden gered. In hen is de vrije genade van God geopenbaard, de liefde, waarmee Hij hen heeft liefgehad. Iedereen die zich verootmoedigt als een klein kind, die het Woord van God met de eenvoud van een kind aanneemt en gehoorzaamt, zal tot Gods uitverkorenen behoren. [...]

Als Gods genade de onze zal zijn, moeten wij ons deel doen. De Here stelt niet voor dat Hij voor ons het willen en het werken zal volbrengen. Zijn genade wordt geschonken om in ons het willen en het werken te doen, maar het is nooit een vervanging voor onze inspanning.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 535, 270.

“Zo werden de kinderen van Israël door een zeer plechtige dienst opnieuw apart gezet als een bijzonder volk. De besprenkeling van het bloed vertegenwoordigde het vergieten van het bloed van Jezus, waardoor mensen van zonde worden gereinigd.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 507.

VRIJDAG

Na het offer gemeenschap

6. Welke heerlijkheid konden Mozes, Aäron, Nadab, Abihu en de zeventig oudsten van Israël zien? Waarmee eindigde deze schitterende ervaring? Éxodus 24:9, 10, 11, laatste gedeelte.

Éxodus 24:9, 10, 11b *Vervolgens klommen Mozes en Aäron naar boven, en ook Nadab en Abihu met zeventig van de oudsten van Israël. En zij zagen de God van Israël. Onder Zijn voeten was er iets als plaveisel van saffier, zo helder als de hemel zelf. ... Nadat zij God gezien hadden, aten en dronken zij.*

“Mensen die veel licht hebben gekregen, omdat ze evenals de overste van Israël de berg hebben beklommen en het voorrecht hebben genoten met God te verkeren en in het licht van Zijn heerlijkheid te vertoeven, moeten zich niet vleien met de gedachte dat ze nadien met een gerust hart kunnen zondigen en dat God hen niet zo zwaar zal straffen op grond van de eer die hen bewezen is. Dit is een fatale vergissing. Wanneer veel licht en grote voorrechten worden geschonken, wordt verwacht dat men deugd en heiligheid beoefent naarmate het licht dat gegeven is. Alles wat minder is, kan God niet aanvaarden. Grote zegeningen of voorrechten mogen nooit aanleiding zijn tot een gevoel van gerustheid of zorgeloosheid. Ze moeten nooit de neiging sterken om te zondigen of de ontvanger het gevoel geven dat God het niet zo nauw met hem zal nemen. Alle gunsten die God geschonken heeft, gebruikt Hij om de geest aan te vuren, om met meer ijver Zijn heilige wil te volbrengen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 323, 324.

SABBAT

7. **Wat is er op gelijke wijze nodig om het nieuwe verbond te bezegelen? Wiens vergoten bloed maakte in dit geval het verbond mogelijk? Matthéüs 26:26-29; 1 Korinthe 10:16; 1 Petrus 1:2.**

Matthéüs 26:26-29 *En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die, en zei: Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.*

1 Korinthe 10:16 *De drinkbeker der dankzegging, die wij met dankzegging zegenen, is die niet de gemeenschap met het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap met het lichaam van Christus?*

1 Petrus 1:2 *Uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.*

“Deze verbondsakte moest worden bekrachtigd door Christus’ eigen bloed, dat de dienst van de oude offergaven was geweest om voor de geest van Zijn uitverkoren volk te houden. Christus’ bedoeling was dat dit avondmaal vaak herdacht zou worden, om ons Zijn offer in herinnering te brengen door Zijn leven te geven voor de vergiffenis van de zonden van allen die in Hem zullen geloven en Hem zullen aannemen.” –*Review and Herald*, 22 juni 1897; *Evangelism*, blz. 276.

Voor verdere studie: Een overeenkomst met God

“Een verbond is een overeenkomst waardoor de partijen zichzelf en elkaar verbinden om aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Op deze wijze gaat de mens een overeenkomst aan met God om in te stemmen met de voorwaarden, omschreven in Zijn Woord. Zijn gedrag laat zien of hij al dan niet deze voorwaarden eerbiedigt.

De mens wint alles door de verbonds-getrouwe God te gehoorzamen. Gods eigenschappen worden de mens toebedeeld en stellen hem in staat om barmhartigheid en medeleven uit te oefenen. Gods verbond verzekert ons van Zijn onveranderlijke karakter. Waarom zijn er dan mensen die voorgeven te geloven in een veranderlijke God, die grillig en onbetrouwbaar is? Waarom dienen zij niet van harte, alsof zij verplicht zijn God te behagen en te verheerlijken?” –*Bijbelcommentaar*, blz. 596.

4e Les

Sabbat 23 juli 2022

Sabbatbegin 21.45 ^u. ↔ 21.44 ^u.

“Zij zullen Mij een heiligdom maken”

“En zij zullen Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van hen wone.” Éxodus 25:8 [SV77]

“Doch het volk leerde de les maar traag. Gewend als zij in Egypte geweest waren aan zichtbare voorstellingen van de godheid en dan nog wel van de meest verdorven natuur, konden zij zich zo moeilijk het bestaan of het karakter van de Onzichtbare voorstellen. Vol medelijden met hun zwakheid, gaf God hun een symbool van Zijn tegenwoordigheid. ‘Zij zullen Mij een heiligdom maken’, zei Hij, ‘en Ik zal in hun midden wonen’. Éxodus 25:8.” –*Karaktervorming*, blz. 35.

ZONDAG

Bij God komen voor raad

- 1. Welke mogelijkheid was er vóór de bouw van het heiligdom als iemand de behoefte voelde om de wil van de Heer te kennen? Met welk respect volgde het volk Mozes naar de tabernakel? Éxodus 33:7-11.**

Éxodus 33:7-11 *En Mozes nam de tent en zette die voor zichzelf buiten het kamp op, een eind van het kamp vandaan; en hij noemde hem de tent van ontmoeting. Zo gebeurde het dat ieder die de HEERE zocht, naar de tent van ontmoeting moest gaan, die zich buiten het kamp bevond. Telkens als Mozes naar de tent ging, gebeurde het dat heel het volk opstond en dat ieder bij de ingang van zijn tent ging staan en dat zij Mozes nakeken tot hij de tent was binnengegaan. Zodra Mozes de tent binnenging, gebeurde het dat de wolkkolom neerdaalde en bij de ingang van de tent bleef staan en dat de HEERE met Mozes sprak. En zodra heel het volk de wolkkolom zag staan bij de ingang van de tent, stond heel het volk op en boog zich neer, ieder in de opening van zijn tent. De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent.*

“De tabernakel die hier wordt genoemd, was een tijdelijke tent die was ingericht voor de aanbidding van God. Het heiligdom, het model dat God aan Mozes gaf, was nog niet gebouwd.

Allen die oprecht berouw hadden van hun zonden, smeekten God met grote nederigheid hun zonden te belijden. Toen ging Mozes de tabernakel binnen. De mensen keken met de grootste belangstelling toe om te zien of God zijn bemiddeling ten behoeve van hen zou aanvaarden; als Hij Zich verwaardigde om Mozes te ontmoeten, dan

zouden ze hopen dat ze niet volledig zouden worden verteerd. Wanneer de bewolkte pilaar afdaalde en voor de deur van de tabernakel stond, hilde het hele volk van vreugde, en stond op en aanbad, ieder in zijn tentdeur. Ze bogen zich nederig op hun aangezichten ter aarde. Terwijl de wolkkolom, het teken van Gods aanwezigheid, bleef rusten bij de deur van de tabernakel, wisten ze dat Mozes voor hen pleitte bij God. ‘En de Heere sprak tot Mozes aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt.’ (Exodus 33:11)” –*Signs of the Times*, 3 juni 1880.

MAANDAG

Wonen onder het volk

2. **Welk verlangen uitte Hij herhaaldelijk, verwijzend naar de relatie van de Heer met Zijn volk? Éxodus 29:45; 1 Koningen 6:13; 1 Korinthe 3:16, 17.**

Éxodus 29:45 *Ik zal dan te midden van de Israëlieten wonen, en Ik zal hun tot een God zijn.*

1 Koningen 6:13 *Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en Ik zal Mijn volk Israël niet verlaten.*

1 Korinthe 3:16, 17 [SV77] *Weet u niet, dat u Gods tempel bent, en de Geest Gods in u woont? Zo iemand de tempel Gods schendt, die zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke u bent.*

“Door Christus moest het doel worden vervuld waarvan de tabernakel een symbool was – dat glorieus bouwsel met zijn wanden van glinsterend goud, die in de kleuren van de regenboog de gordijnen waarin cherubs waren geweven, weerkaatsten, de alles doortrekkende geur van de altijd brandende wierook, de priesters gekleed in smetteloos wit en in de diepe verborgenheid van het heilige der heiligen, boven het verzoendeksel, tussen de figuren van de voorovergebogen, aanbeddende engelen, de heerlijkheid van de Allerheiligste. In dit alles wilde God, dat Zijn volk Zijn bedoeling las voor de menselijke ziel.

Het was dezelfde bedoeling die Paulus lang daarna, gedreven door de Heilige Geest, verkondigde: ‘Weet gij niet dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!’ 1 Korinthe 3:16, 17.” –*Karaktervorming*, blz. 36.

DINSDAG

3. Welke opdracht gaf God aan Zijn volk om deze relatie tot stand te brengen? Hoe betekenisvol was het dat dit hele idee van de Heer kwam? Éxodus 25:8; 2 Korinthe 6:16, laatste gedeelte.

Éxodus 25:8 *En zij moeten voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik in hun midden kan wonen.*

2 Korinthe 6:16b ... *Ik zal in hun midden wonen en onder hen wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn.*

“Op de vraag: ‘Wat is het heiligdom?’ vinden we in de Schrift een duidelijk antwoord. In de Bijbel wordt de term ‘heiligdom’ in de eerste plaats gebruikt voor de tabernakel die Mozes bouwde als een afbeelding van het heiligdom in de hemel. In de tweede plaats wordt deze term gebruikt voor ‘de ware tabernakel’ in de hemel, waar het heiligdom op aarde naar verwees.” –*De grote strijd*, blz. 391.

“De tent en tempel van God op aarde waren gemaakt naar het oorspronkelijke voorbeeld in de hemel. Rondom het heiligdom en de plechtige diensten, die er plaatsvonden, werden de grote waarheden als verborgenheden bewaard, die in de navolgende geslachten tot ontvouwing zouden komen. [...] De openbaringen van een Koning die men niet kon zien waren groots en onuitsprekelijk ontzagwekkend. Er werd een scepter gezwaaid, maar deze bevond zich niet in de hand van een mens.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 194.

WOENSDAG

Zijn persoonlijke aanwezigheid

4. Hoe heeft de Heer onder de mensen gewoond, behalve door het heiligdom in de woestijn? Johannes 1:14.

Johannes 1:14 *En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.*

“God had Mozes geboden voor Israël: ‘Zij zullen Mij een heiligdom maken en Ik zal in hun midden wonen.’ (Éxodus 25:8) Hij vertoefde in het heiligdom te midden van Zijn volk. Gedurende heel hun moeitevolle omzwervingen in de woestijn was het zinnebeeld van Zijn tegenwoordigheid bij hen. Zo heeft Christus Zijn tent opgeslagen

midden in ons kamp. Hij heeft Zijn tent geplaatst naast de tenten van de mensen, om onder ons te kunnen wonen en ons vertrouwd te kunnen maken met Zijn goddelijk karakter en leven. ‘Het Woord is vlees geworden en Het heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid.’ (Johannes 1:14)” –Jezus, *de Wens der eeuwen*, blz. 14.

DONDERDAG

5. **Hoe wisten de ambachtslieden hoe ze het ontwerp en de voorwerpen van de tabernakel moesten maken? Wat houdt een model in? Éxodus 25:9, 40; 39:42.**

Éxodus 25:9, 40; 39:42 Volgens alles wat Ik u zal tonen, een ontwerp van de tabernakel en een ontwerp van al zijn voorwerpen, zó moet u het maken. [...] Zie dan erop toe dat u het maakt naar zijn ontwerp, dat u op de berg getoond is. [...] Overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo hebben de Israëlieten heel het werk verricht.

“Voor de bouw van het heiligdom als een woonplaats voor God kreeg Mozes opdracht om alle dingen te maken volgens het voorbeeld in de hemel. God riep hem op de berg en openbaarde hem de hemelse dingen en dienovereenkomstig werd de tabernakel met alles wat daarbij behoorde, vervaardigd.

Zo openbaarde Hij aan Israël, in wier midden Hij wilde wonen, Zijn heerlijk ideaal van het karakter. Het voorbeeld werd hun getoond op de berg, toen vanaf de Sinaï de wet werd verkondigd en toen God aan Mozes voorbijging en uitriep: ‘Here, Here, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw’. Éxodus 34:6.” –*Karaktervorming*, blz. 35.

“Voorts was de tabernakel door Mozes gebouwd aan de hand van een voorbeeld. God had hem opgedragen: ‘Gij zult het maken overeenkomstig alles wat Ik u toon, het model van de tabernakel en het model van al zijn gerei.’ Mozes had ook het bevel ontvangen: ‘Zie nu toe, dat gij alles maakt naar het model dat u daarvan op de berg getoond is.’ (Éxodus 25:9, 40).

En Paulus zegt: ‘Dit (de eerste tabernakel) was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd, in zoverre gaven en offers gebracht werden.’ Hij zegt dat zijn heilige plaatsen ‘afbeeldingen van de hemelse

dingen' waren, dat de priesters, die gaven offerden volgens de wet, de dienst verrichtten 'bij een afbeelding en schaduw van het hemelse' en dat 'Christus niet is binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen.' (Hebreeën 9:9, 23; 8:5; 9:24). –*De grote strijd*, blz. 387.

VRIJDAG

De drie gedeelten

6. **Waardoor werd de tabernakel aan alle kanten omringd, en welk doel diende het? Éxodus 27:9; 40:33.**

Éxodus 27:9; 40:33 *U moet ook de voorhof van de tabernakel maken. Aan de zuidzijde, in zuidelijke richting, moeten kleden voor de voorhof van dubbeldraads fijn linnen komen; de lengte van die ene zijde is honderd el. [...] Hij richtte ten slotte de voorhof op, rondom de tabernakel en het altaar, en hij hing het gordijn van de poort van de voorhof op. ...*

“De gewijde tent stond in het midden van een open ruimte, de voorhof, die omgeven was door gordijnen van fijn linnen, bevestigd aan koperen pilaren. De ingang van deze voorhof was aan de oostzijde. De gordijnen waren van kostbare materialen, hoewel niet zo rijk als die van het heiligdom. De gordijnen van de voorhof waren ongeveer half zo hoog als de wanden van de tabernakel, zodat deze duidelijk zichtbaar was voor allen die er buiten stonden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 310.

SABBAT

7. **Hoe werden de twee plaatsen of vertrekken van het aardse heiligdom genoemd? Éxodus 26:33; Hebreeën 9:2, 3.**

Éxodus 26:33 *Dan moet u het voorhangsel onder aan de haken hangen en de ark van de getuigenis daarbinnen achter het voorhangsel brengen. Het voorhangsel moet voor u scheiding maken tussen het heilige en het heilige der heiligen.*

Hebreeën 9:2, 3 *Er was immers een tabernakel ingericht en in het eerste gedeelte daarvan was de kandelaar en de tafel met de toonbroden. Dat werd het heilige genoemd. Maar achter het tweede*

voorhangsel was het gedeelte van de tabernakel dat het heilige der heiligen werd genoemd.

“Het gebouw werd verdeeld in twee gedeelten, van elkaar gescheiden door een prachtig gordijn, of voorhangsel, dat afhing van pilaren die met goud overtrokken waren; en een soortgelijk gordijn hing over de ingang van het voorste gedeelte. Deze gordijnen waren, evenals de gordijnen die het plafond vormden, van de prachtigste kleuren, blauw, purper en scharlaken, smaakvol gerangschikt, en doorstikt met gouden en zilveren draden in de vorm van cherubs, als een voorstelling van de hemelse scharen die aan het werk van het hemels heiligdom verbonden zijn, en die dienende geesten zijn voor Gods volk op aarde.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 310.

“Mij werd ook een heiligdom op de aarde getoond, met twee vertrekken. Het geleeke op dat in de hemel, en mij werd gezegd, dat het een afbeelding van het hemelse was. Al wat in het eerste vertrek van het aardse heiligdom stond, was gelijk aan dat in het eerste vertrek van het hemelse.” –*Eerste geschriften*, blz. 302, 303.

Voor verdere studie: Een andere les

“Maar zichzelf waren machteloos om dit ideaal te bereiken. De openbaring op de Sinaï kon hen slechts van hun behoefte en hun hulpeloosheid bewust doen worden. De tabernakel moest door zijn offerdienst een andere les leren – de les van zondevergeving en van kracht door Christus om te gehoorzamen ten leven.” –*Karaktervorming*, blz. 35.

5^e Les

Sabbat 30 juli 2022

Sabbatbegin 21.35 ^u ↔ 21.33 ^u

De voorhof

“Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de Deur voor de schapen. Allen die vóór Mij gekomen zijn, zijn dieven en rovers, maar de schapen hebben niet naar hen geluisterd. Ik ben de Deur; als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.” Johannes 10:7, 9.

“De dagelijkse dienst van de priester in de eerste afdeling van het heiligdom ‘binnen het voorhangsel’, dat de ingang vormde tot het heilige, en het heilige scheidde van de voorhof, stelt de dienst voor die Christus na Zijn hemelvaart op Zich nam. De priester op aarde moest elke dag het bloed van het zondoffer voor God brengen. Dit deed hij ook met het reukwerk, dat met de gebeden van Israël opsteeg. Zo pleitte Christus ook met Zijn bloed bij de Vader in het belang van de zondaren en bracht Hij de gebeden van de berouwvolle gelovigen met het fijne reukwerk van Zijn gerechtigheid voor de Vader. Dit was de dienst in de eerste afdeling van het heiligdom in de hemel.” –*De grote strijd*, blz. 394.

ZONDAG

De voorhof en het linnen gordijn

1. **Wat waren de afmetingen van de voorhof? Welke kleur had het linnen gordijn, dat er omheen hing? Wat vertegenwoordigt deze kleur? Éxodus 27:9-15, 18; Jesája 61:10; Openbaring 19:8; Romeinen 5:18, laatste gedeelte.**

Éxodus 27:9-15, 18 *U moet ook de voorhof van de tabernakel maken. Aan de zuidzijde, in zuidelijke richting, moeten kleden voor de voorhof van dubbeldraads fijn linnen komen; de lengte van die ene zijde is honderd el. En de bijbehorende twintig pilaren en hun twintig voetstukken moeten van koper zijn, en de haken van de pilaren en hun verbindingstukken van zilver. Zo moeten ook aan de noordzijde de kleden in de lengte honderd el lang zijn. De bijbehorende twintig pilaren en hun twintig voetstukken moeten van koper zijn, de haken van de pilaren en hun verbindingstukken van zilver. In de breedte van de voorhof, aan de westzijde, moeten kleden komen van vijftig el, met de tien bijbehorende pilaren en hun tien voetstukken. Eveneens moet de breedte van de voorhof aan de oostzijde, waar de zon opkomt, vijftig el zijn, zodat er vijftien el kleden aan de ene zijde zijn, met de drie bijbehorende pilaren en hun drie voetstukken, en vijftien el kleden aan de andere zijde, met de drie bijbehorende pilaren en hun drie voetstukken. [...] De lengte van de voorhof moet honderd el zijn, de breedte vijftig en nog eens vijftig, en de hoogte vijf el, van dubbeldraads fijn linnen; de bijbehorende voetstukken moeten van koper zijn.*

Jesája 61:10 *Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen van het heil, de mantel van gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan, zoals een*

bruidegom zich bekleedt met priesterlijk hoofdsieraad, en een bruid zich tooit met haar sieraden.

Openbaring 19:8 *En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.*

Romeinen 5:18b ... Zo komt ook door één rechtvaardigheid de genade over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven.

MAANDAG

2. **Hoeveel ingangen had de voorhof? Wie werd hierdoor vertegenwoordigd? Éxodus 27:16; Johannes 10:7, 9.**

Éxodus 27:16 *Verder moet er voor de poort van de voorhof een gordijn van twintig el komen, van blauwpurperen, roodpurperen en scharlakenrode wol en dubbeldraads fijn linnen, borduurwerk; en bovendien vier bijbehorende pilaren en hun vier voetstukken.*

Johannes 10:7, 9 *Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Ik ben de Deur voor de schapen. [...] Ik ben de Deur; als iemand door Mij naar binnen gaat, zal hij behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan en weide vinden.*

“Wij hebben toegang tot God door de verdienste van de naam van Christus en God nodigt ons uit om onze beproevingen en verzoekingen tot Hem te brengen, want Hij verstaat die alle. Hij wil niet dat wij ons verdriet voor menselijke oren uitstorten. Wij mogen door het bloed van Christus komen naar de troon der genade, om daar genade te vinden om geholpen te worden te gelegener tijd. Wij mogen met zekerheid komen: ‘Mijn aanvaarding is in de Geliefde.’ ‘Want door Hem hebben wij beide toegang door een Geest tot de Vader.’ ‘In Wien wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem.’ (Éfeze 2:18; 3:12).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 538, 539.

DINSDAG

Het brandofferaltaar

3. **Wat was het eerste voorwerp dat men in de voorhof kon zien? Éxodus 27:1, 2, 6-8.**

Éxodus 27:1, 2, 6-8 *U moet ook het altaar van acaciahout maken; de lengte moet vijf el zijn, de breedte vijf el – het altaar moet vierkant worden – en zijn hoogte drie el. U moet dan zijn hoorns op de vier hoeken ervan maken; zijn hoorns moeten er één geheel mee vormen en u moet het met koper overtrekken. [...] Verder moet u draagbomen voor het altaar maken, draagbomen van acaciahout, en ze met koper overtrekken. Zijn draagbomen moeten zó in de ringen gestoken worden dat de draagbomen aan beide zijkanten van het altaar zijn als men het draagt. U moet het altaar van planken maken, vanbinnen hol. Zoals Hij het u op de berg getoond heeft, zo moet men het maken.*

“Laten we God ijverig dienen. We dienen een hogere standaard te bereiken. De waarheid moet niet in de buitenste hof worden gehouden. Breng haar beginselen in het binnenste heiligdom van de ziel. Maak Christus de gids van elke daad. Haal al het egoïsme uit de ziel. Haat het, want het is de vernietiger van vrede en godvruchtigheid. ‘En al wat u doet met woorden of met werken, doet het alles in de Naam van de Heere Jezus, dankende God en de Vader door Hem.’ (Kolossensen 3:17). De genade van onze Verlosser is de grote, genezende invloed die het leven in overeenstemming brengt met het leven van God.” –*Review and Herald*, 7 januari 1902.

WOENSDAG

4. Waarmee was het bedekt? Waar was het voor en wat was daarom de naam ervan? Éxodus 38:30; 30:28.

Éxodus 38:30; 30:28 *Daarvan maakte hij de voetstukken bij de ingang van de tent van ontmoeting, het koperen altaar, het koperen rooster dat daarbij hoorde, al de voorwerpen van het altaar. [...] Het brandofferaltaar met alle bijbehorende voorwerpen, en het wasvat met zijn voetstuk. (Zie ook Éxodus 31:9; 35:16.)*

“In het voorhof stond niet ver van de ingang het koperen brandofferaltaar. Op dit altaar werden alle vuuroffers gebracht voor de Here, en het verzoenend bloed werd aan de hoornen gestreken. [...] De dienst in het heiligdom bestond uit twee gedeelten: een dagelijkse en een jaarlijkse dienst. De dagelijkse dienst vond plaats bij het brandofferaltaar in de voorhof van de tabernakel en in het heilige; terwijl de

jaarlijkse dienst plaatsvond in het heilige der heiligen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 310, 315.

DONDERDAG

5. **Waarvoor werd dit altaar gebruikt? Wat steeg er voortdurend uit op naar de hemel? Leviticus 17:11; Hebreeën 9:22; Éxodus 29:38-42.**

Leviticus 17:11 *Want het leven van het vlees is in het bloed, en Ik heb dat Zelf voor u op het altaar gegeven om voor uw leven verzoening te doen. Want het is het bloed dat door middel van het leven verzoening bewerkt.*

Hebreeën 9:22 *En bijna alles wordt volgens de wet door bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats.*

Éxodus 29:38-42 *Dit nu is het wat u op het altaar moet bereiden: elke dag twee lammeren van een jaar oud, en dat voortdurend. Het ene lam moet u in de morgen bereiden en het andere lam moet u tegen het vallen van de avond bereiden, met een tiende efa meelbloem, gemengd met een kwart hin uit olijven gestoten olie, en een plengoffer van een kwart hin wijn, voor het ene lam. En het andere lam moet u bereiden tegen het vallen van de avond. U moet daarmee doen als met het ochtendgraanoffer en het bijbehorende plengoffer, als een aangename geur. Het is een vuuroffer voor de HEERE. Het moet een voortdurend brandoffer zijn, al uw generaties door, bij de ingang van de tent van ontmoeting, voor het aangezicht van de HEERE. Daar zal Ik u ontmoeten om daar met u te spreken.*

“In het voorhof stond niet ver van de ingang het koperen brandofferaltaar. Op dit altaar werden alle vuuroffers gebracht voor de Here, en het verzoenend bloed werd aan de hoornen gestreken.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 310.

“De reiniging van zowel de schaduwdienst als de ware dienst, moet worden voltrokken door bloedstorting; in de eerstgenoemde dienst met het bloed van dieren en in de laatstgenoemde dienst met het bloed van Christus. De reiniging hield niet in dat de lichamelijke onreinheden weggenomen zoden worden. Deze reiniging zou worden voltrokken met bloed, en dus moet dit een reiniging zijn van zonde.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 206.

Het wasbekken

6. **Wat was het tweede voorwerp in de voorhof van de tabernakel? Van wie – naast de priester en de dienaren – eist de Heer reiniging? Éxodus 30:18, 19; Jakobus 4:8.**

Éxodus 30:18, 19 *U moet vervolgens een koperen wasvat maken, met een bijbehorend koperen voetstuk, voor het wassen. En u moet het plaatsen tussen de tent van ontmoeting en het altaar, en er water in doen, zodat Aäron en zijn zonen hun handen en voeten met water daaruit kunnen wassen.*

Jakobus 4:8 *Nader tot God, en Hij zal tot u naderen. Reinig de handen, zondaars, en zuiver de harten, dubbelhartigen!*

“Tussen het altaar en de ingang van de tabernakel stond het wasbekken, eveneens van koper gemaakt, vervaardigd van de spiegels die als offer gegeven waren door de vrouwen van Israël. In dit wasbekken moesten de priesters hun handen en voeten wassen, telkens als ze het heiligdom binnengingen, of het altaar naderden om een brandoffer te brengen voor de Here.” –*Patriarchen profeten*, blz. 310.

SABBAT

7. **Wat moesten de priesters doen voordat zij offers voor de Heer brachten? Welke reiniging draagt Hij Zijn volk heden op, zodat Hij in hun midden kan wonen? Éxodus 30:20, 21; Jesája 52:11, laatste gedeelte; Éfeze 5:25, laatste gedeelte, 26.**

Éxodus 30:20, 21 *Wanneer zij de tent van ontmoeting binnengaan, moeten zij zich met water wassen, opdat zij niet sterven. Of wanneer zij tot het altaar naderen om dienst te doen door een vuuroffer voor de HEERE in rook te laten opgaan, moeten zij hun handen en voeten wassen, opdat zij niet sterven. Dit is een eeuwige verordening voor hen, voor Aäron en zijn nageslacht, al hun generaties door.*

Jesája 52:11b ... *Reinig u, u die de heilige voorwerpen van de HEERE draagt!*

Éfeze 5:25b, 26 ... *Zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord.*

“De priesters mochten het heiligdom niet binnengaan met hun schoenen aan hun voeten, want de stofdeeltjes die er aan kleefden, zouden het heiligdom ontheiligen. Zij moesten hun schoenen in de voorhof laten, voordat zij het heiligdom binnengingen. Ook moesten zij hun handen en voeten wassen, voordat zij in de tabernakel of bij het brandofferaltaar dienst verrichtten. Zo werd voortdurend de les geleerd, dat alle verontreiniging moet worden verwijderd van hen, die in de aanwezigheid van God wilden komen.” –*The Gospel Workers*, blz. 173.

Voor verdere studie: Reiniging en tot God naderen

“Overeenkomstig hun ambt werd een speciale kleding ontworpen voor de priesters. ‘Gij zult heilige klederen maken voor uw broeder Aaron, tot een prachtig sieraad’ luidde Gods bevel aan Mozes. Het kleed van de gewone priester was van wit linnen, uit één stuk geweven. Het reikte tot bijna op de voeten, en werd om het middel opgehouden door een witte linnen gordel, geborduurd in blauw, purper en rood. Een linnen tulband of hoofddoek voltooide het opperkleed. Bij het brandende braambos kreeg Mozes bevel zijn sandalen uit te doen, omdat de grond waarop hij stond, heilig was. Zo mochten de priesters geen schoeisel dragen als ze in het heiligdom dienst deden. Ze moesten hun sandalen achterlaten in de voorhof voor ze het heiligdom betraden, en moesten eveneens hun handen en voeten wassen alvorens ze dienst deden in de tabernakel of bij het brandofferaltaar. Op deze wijze werd voortdurend onderwezen dat alle onreinheid moest worden weggedaan bij hen die in de tegenwoordigheid van God kwamen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 313, 314.

6^e Les

Sabbat 6 augustus 2022

Sabbatbegin 21.23 ^u. ↔ 21.21 ^u.

Het heilige

“En Aäron moet daarop geurig reukwerk in rook laten opgaan. Elke morgen als hij de lampen in orde gebracht heeft, moet hij het in rook laten opgaan. Ook als Aäron de lampen tegen het vallen van de avond zal aansteken, moet hij het in rook laten opgaan. Het moet een voortdurend

reukwerk zijn voor het aangezicht van de HEERE, al uw generaties door.” Éxodus 30:7, 8.

“In het heilige was er aan de zuidkant een kandelaar met zeven armen die het heiligdom zowel overdag als ’s nachts verlichtte. Aan de noordkant stond de tafel met de toonbroden en voor het voorhangsel dat het heilige van het heilige der heiligen scheidde, stond het gouden reukofferaltaar, vanwaar de wierookwolk met de gebeden van Israël dagelijks naar God opsteeg.” –*De grote strijd*, blz. 386.

ZONDAG

1. **Hoe werd de eerste afdeling – of gedeelte – van het heiligdom beschreven? Welke drie voorwerpen bevonden zich daarin? Hebreeën 9:2; Éxodus 30:27; 31:8; 40:4, 5.**

Hebreeën 9:2 *Er was immers een tabernakel ingericht en in het eerste gedeelte daarvan was de kandelaar en de tafel met de toonbroden. Dat werd het heilige genoemd.*

Éxodus 30:27; 31:8; 40:4, 5 *De tafel met alle bijbehorende voorwerpen, de kandelaar met de bijbehorende voorwerpen, het reukofferaltaar. [...] De tafel met zijn voorwerpen, de zuiver gouden kandelaar met al zijn voorwerpen, het reukofferaltaar. [...] Daarna moet u de tafel naar binnen brengen en schikken wat daarop geschikt moet worden. Verder moet u de kandelaar naar binnen brengen en zijn lampen aansteken. Dan moet u het gouden altaar voor het reukwerk vóór de ark van de getuigenis plaatsen en het gordijn voor de ingang van de tabernakel ophangen.*

MAANDAG

De tafel met het brood van Zijn aanwezigheid

2. **Wat wordt er verteld over de tafel die in het heilige was opgesteld? Wat was het doel ervan? Éxodus 25:23-30.**

Éxodus 25:23-30 *U moet ook een tafel van acaciahout maken. Zijn lengte moet twee el zijn, zijn breedte één el en zijn hoogte anderhalve el. Dan moet u hem met zuiver goud overtrekken en er een gouden rand omheen maken. Ook moet u er een sierlijst van een hand breed omheen maken en moet u een gouden rand rondom die sierlijst maken. Dan moet u er vier gouden ringen voor maken en de ringen*

bevestigen aan de vier hoeken van zijn vier poten. De ringen moeten dicht onder de sierlijst zitten, als houders voor de draagbomen, om de tafel te kunnen dragen. En u moet de draagbomen van acaciahout maken en ze met goud overtrekken; de tafel moet daarmee gedragen worden. Vervolgens moet u de bijbehorende schotels, schalen, kannen en kommen maken, waarmee plengoffers gebracht worden; van zuiver goud moet u ze maken. Dan moet u het toonbrood op de tafel leggen; het moet er voortdurend voor Mijn aangezicht zijn.”

DINSDAG

3. **Wat vertegenwoordigde het brood, dat voortdurend in Gods aanwezigheid was? Johannes 6:35, 48, 51.**

Johannes 6:35, 48, 51 *En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben. [...] Ik ben het Brood des levens. [...] Ik ben het levende brood, dat uit de hemel neergedaald is; als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. En het brood dat Ik geven zal, is Mijn vlees, dat Ik geven zal voor het leven van de wereld.*

“Het toonbrood bevond zich voor Gods aangezicht als een gedurig offer. Op deze wijze vormde het een deel van het dagelijks offer. Het werd het toonbrood genoemd, omdat het zich steeds voor het aangezicht des Heren bevond. Het was een erkenning van de afhankelijkheid van de mens van God voor tijdelijk zowel als geestelijk voedsel, dat zijn deel werd door het middelaarswerk van Christus. [...] Zowel het manna als het toonbrood wezen op Christus, het levende brood, die altijd voor ons bij God pleit.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 318.

WOENSDAG

De kandelaar met zeven schalen

4. **Welk kostbaar materiaal gebruikten de Israëlieten om de kandelaar te maken? Hoeveel lampen had deze? Hoe lang moest de kandelaar branden, nadat hij voor de eerste keer was aangestoken? Éxodus 25:31, eerste gedeelte, 32, 36-40; 37:24; 27:20.**

Éxodus 25:31a, 32, 36-40; 37:24; 27:20 *U moet ook een kandelaar van zuiver goud maken. [...] En zes armen moeten uit de zijkanten ervan uitsteken: drie armen van de kandelaar uit zijn ene kant, en drie armen van de kandelaar uit zijn andere kant. [...] Zijn knoppen en zijn armen moeten met de kandelaar één geheel vormen; het geheel moet één stuk gedreven werk van zuiver goud zijn. Vervolgens moet u de bijbehorende zeven lampen maken. Men moet die lampen aansteken en licht doen verspreiden in de richting van de voorzijde van de kandelaar. Zowel de bijbehorende snuiters als de bijbehorende vuurschalen moeten van zuiver goud zijn. Van één talent zuiver goud moet men hem maken, met al die genoemde voorwerpen. Zie dan erop toe dat u het maakt naar zijn ontwerp, dat u op de berg getoond is. [...] Hij maakte die van één talent zuiver goud, met alle bijbehorende voorwerpen. [...] Ú moet de Israëlieten gebieden dat zij zuivere olie, uit gestoten olijven, voor u meenemen voor het licht, om voortdurend een lamp te laten branden.*

“Aan de zuidzijde stond de zevenarmige kandelaar, met zijn zeven lampen. De armen waren versierd met sierlijke bloemen in de vorm van amandelbloesems, en het geheel was vervaardigd uit massief goud. Omdat er geen vensters waren in de tabernakel, werden deze lampen nooit gedoofd, maar bleven dag en nacht branden.”
–Patriarchen en profeten, blz. 311.

DONDERDAG

5. Beschrijf de prachtige kandelaar. Wie werd erdoor vertegenwoordigd? Johannes 8:12; 9:5; 12:35, 36, eerste gedeelte.

Johannes 8:12; 9:5; 12:35, 36a *Jezus dan sprak opnieuw tot hen en zei: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben. [...] Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het Licht der wereld. [...] Jezus dan zei tegen hen: Nog een korte tijd is het licht bij u; wandel zolang u het licht hebt, opdat de duisternis u niet overvalt. En wie in de duisternis wandelt, weet niet waar hij heen gaat. Zolang u het licht hebt, geloof in het licht, opdat u kinderen van het licht mag zijn. ...*

“In het heilige was er aan de zuidkant een kandelaar met zeven armen die het heiligdom zowel overdag als ‘s nachts verlichtte. Aan de noordkant stond de tafel met de toonbroden en voor het voorhangsel

dat het heilige van het heilige der heiligen scheidde, stond het gouden reukofferaltaar, vanwaar de wierookwolk met de gebeden van Israël dagelijks naar God opsteeg.” –*De grote strijd*, blz. 386.

VRIJDAG

Het reukofferaltaar

6. **Hoe werd het derde voorwerp in het heilige, het reukofferaltaar, gemaakt? Waar werd het geplaatst, en wat was het doel ervan? Éxodus 30:1-3, 6.**

Éxodus 30:1-3, 6 *U moet ook een altaar voor het branden van reukwerk maken. Van acaciahout moet u het maken; zijn lengte moet een el zijn en zijn breedte een el – vierkant moet het zijn – en zijn hoogte twee el. De bijbehorende hoorns moeten er één geheel mee vormen. U moet dat vervolgens met zuiver goud overtrekken, zijn bovenkant, zijn wanden rondom, en zijn hoorns. Ook moet u er een gouden rand omheen maken. [...] U moet het vervolgens vóór het voorhangsel, dat voor de ark van de getuigenis hangt, plaatsen, vóór het verzoendeksel, dat boven de getuigenis is, waar Ik u zal ontmoeten.*

“In de eerste afdeling, het heilige, stonden de tafel der toonbroden, de kandelaar en het wierookaltaar. [...] Voor het gordijn dat het heilige scheidde van het heilige der heiligen, waar God Zich openbaarde, stond het gouden wierookaltaar. Op dit altaar moest de priester elke morgen en avond wierook branden, de hoornen werden bestreken met bloed van het zondoffer, en op de Grote Verzoendag werd het altaar besprenkeld met bloed. Het vuur op het altaar werd door God Zelf ontstoken, en werd als heilig brandende gehouden. Dag en nacht verspreidde de heilige wierook zijn geur door het heiligdom en zelfs ver buiten de tabernakel.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 310-312.

SABBAT

7. **Hoe vaak steeg dagelijks van dit altaar de zoete geur op naar de Heer? Wie pleit nu voor de mensen, zoals het reukoffer dat opsteeg naar Gods aanwezigheid? Éxodus 30:7, 8; Romeinen 8:24; Hebreeën 7:25.**

Exodus 30:7, 8 *En Aäron moet daarop geurig reukwerk in rook laten opgaan. Elke morgen als hij de lampen in orde gebracht heeft, moet hij het in rook laten opgaan. Ook als Aäron de lampen tegen het vallen van de avond zal aansteken, moet hij het in rook laten opgaan. Het moet een voortdurend reukwerk zijn voor het aangezicht van de HEERE, al uw generaties door.*

Romeinen 8:24 *Want in de hoop zijn wij zalig geworden. Hoop nu die gezien wordt, is geen hoop. Immers, wat iemand ziet, waarom zou hij dat nog hopen?*

Hebreeënen 7:25 *Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.*

“De wierook, die met de gebeden van Israël opsteeg, is een voorstelling van de verdiensten en het middelaarschap van Christus, van Zijn volmaakte gerechtigheid, die door het geloof aan Zijn volk wordt toegekend, en het mogelijk maakt dat de aanbidding van zondige wezens door God wordt aanvaard. Voor het voorhangsel naar het heilige der heiligen stond een altaar van gedurige voorspraak, en voor het heilige een altaar van gedurige verzoening. Door bloed en wierook moest God benaderd worden – beelden die heenwezen naar de grote Middelaar, door wie zondaars tot Jehova mogen naderen en door wie genade en zaligheid aan de berouwvolle gelovige ziel geschonken kan worden.” –*Patriarchen profeten*, blz. 316.

“De dagelijkse dienst van de priester in de eerste afdeling van het heiligdom ‘binnen het voorhangsel’, dat de ingang vormde tot het heilige, en het heilige scheidde van de voorhof, stelt de dienst voor die Christus na Zijn hemelvaart op Zich nam. De priester op aarde moest elke dag het bloed van het zondoffer voor God brengen. Dit deed hij ook met het reukwerk, dat met de gebeden van Israël opsteeg. Zo pleitte Christus ook met Zijn bloed bij de Vader in het belang van de zondaren en bracht Hij de gebeden van de berouwvolle gelovigen met het fijne reukwerk van zijn gerechtigheid voor de Vader. Dit was de dienst in de eerste afdeling van het heiligdom in de hemel.” –*De grote strijd*, blz. 394.

Voor verdere studie: Voortdurend opzenden van gebeden naar de Vader

“Als de priester het wierookoffer bracht, kwam hij meer rechtstreeks met God in aanraking dan met welk ander deel van de dagelijkse dienst. Daar het binnenste voorhangsel niet tot bovenaan reikte, was de heerlijkheid van God, die boven het verzoendeksel gemanifesteerd was, gedeeltelijk

zichtbaar vanuit het heilige. Wanneer de priester wierook offerde voor de Here, was zijn blik gericht op de ark; en als de wierook omhoogsteeg, daalde Gods heerlijkheid neer op het verzoendeksel en vulde het heilige der heiligen, en dikwijls zelfs het heilige, zodat de priesters moesten terugwijken naar de ingang van de tabernakel. Zoals de priester in deze schaduwdienst in geloof blikte naar het verzoendeksel dat hij niet kon zien, zo moet Gods volk zijn gebeden richten tot Jezus, hun grote Hogepriester, die, zonder dat ze Hem zien, voor hen pleit in het hemelse heiligdom.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 316.

7^e Les

Sabbat 13 augustus 2022

Sabbatbegin 21.10^u ↔ 21.08^u

Het heilige der heiligen

“Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de ark van de getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.” Éxodus 25:22.

“De tabernakel bestond uit twee afdelingen, gescheiden door een gordijn of sluier. Al het meubilair van de tabernakel was gemaakt van massief goud, of met goud overtrokken. De gordijnen van de tabernakel waren van verschillende kleuren, zeer fraai gerangschikt, en in deze gordijnen waren met gouden en zilveren draden cherubs geborduurd, die de engelscharen moesten voorstellen, die verbonden zijn met het werk van het hemels heiligdom en die dienende engelen zijn voor de heiligen op aarde.

Binnen het tweede voorhangsel werd de ark van de getuigenis geplaatst, en voor de heilige ark werd een prachtig en rijk gordijn getrokken. Dit gordijn reikte niet tot aan de top van het gebouw. De heerlijkheid Gods, die boven het verzoendeksel was, kon vanuit beide vertrekken worden gezien, maar in veel mindere mate vanuit het eerste vertrek.” –*The Story of Redemption*, blz. 154.

Het voorhangsel tussen het heilige en het heilige der heiligen

1. **Wat scheidde het heilige van het heilige der heiligen? Wat stelt dit voor, volgens de brief aan de Hebreeëen? Wat gebeurde er met deze scheiding toen Jezus stierf? Éxodus 26:31-33, Hebreeëen 10:19, 20; Matthéüs 27:51.**

Éxodus 26:31-33 *U moet ook een voorhangsel maken, van blauw-purperen, roodpurperen en scharlakenrode wol en dubbeldraads fijn linnen; men moet het maken met cherubs erop, werk van een kunstenaar. Dan moet u het hangen aan vier pilaren van acaciahout die met goud overtrokken zijn en van gouden haken voorzien, op vier zilveren voetstukken. Dan moet u het voorhangsel onder aan de haken hangen en de ark van de getuigenis daarbinnen achter het voorhangsel brengen. Het voorhangsel moet voor u scheiding maken tussen het heilige en het heilige der heiligen.*

Hebreeëen 10:19, 20 *Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees.*

Matthéüs 27:51 *En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; de aarde beefde en de rotsen scheurden.*

“Het gebouw werd verdeeld in twee gedeelten, van elkaar gescheiden door een prachtig gordijn, of voorhangsel, dat afhing van pilaren die met goud overtrokken waren; en een soortgelijk gordijn hing over de ingang van het voorste gedeelte. Deze gordijnen waren, evenals de gordijnen die het plafond vormden, van de prachtigste kleuren, blauw, purper en scharlaken, smaakvol gerangschikt, en doorstikt met gouden en zilveren draden in de vorm van cherubs, als een voorstelling van de hemelse scharen die aan het werk van het hemels heiligdom verbonden zijn, en die dienende geesten zijn voor Gods volk op aarde.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 310.

“Toen Christus werd gekruisigd, scheurde het binnenste voorhangsel van boven naar beneden, waarmee te kennen gegeven werd dat het grote offer was gebracht en dat het stelsel van offeranden voor altijd had afgedaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 127.

2. **Wat was er in het heilige der heiligen? Hoe was het ontworpen en waarmee was het bedekt? Éxodus 26:33; 25:10, 11.**

Éxodus 26:33 *Dan moet u het voorhangsel onder aan de haken hangen en de ark van de getuigenis daarbinnen achter het voorhangsel brengen. Het voorhangsel moet voor u scheiding maken tussen het heilige en het heilige der heiligen. [...] Ook moeten zij een ark van acaciahout maken; zijn lengte moet tweeënhalve el zijn, zijn breedte anderhalve el en zijn hoogte anderhalve el. U moet hem met zuiver goud overtrekken; vanbinnen en vanbuiten moet u hem overtrekken en er aan de bovenkant een gouden rand omheen maken.*

“Binnen het voorhangsel was het heilige der heiligen, waar zich het middelpunt bevond van de symbolische dienst van verzoening en bemiddeling, en dat de verbindende schakel vormde tussen hemel en aarde. In deze afdeling stond de ark, een kist van acaciahout, van binnen en buiten overtrokken met goud, met een gouden lijst rond het deksel. Deze kist vormde de bewaarplaats voor de stenen tafelen, waarop God met eigen vinger de tien geboden had geschreven. Vandaar dat het de ark van Gods getuigenis, of de ark des verbonds werd genoemd, daar de Tien Geboden de basis vormden van het verbond tussen God en Israël.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 312.

Tafels van getuigenis

3. **Wat droeg God de leiders van Israël op om in de ark van het verbond te doen? Wat zat er na vijf eeuwen, ten tijde van de inwijding van de tempel, nog in de ark van het verbond? Éxodus 25:16; Hebreeën 9:4, laatste gedeelte; 1 Koningen 8:9.**

Éxodus 25:16 *Vervolgens moet u in de ark de getuigenis leggen, die Ik u geven zal.*

Hebreeën 9:4b ... *In deze ark lagen de gouden kruik met het manna en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de stenen tafelen van het verbond.*

1 Koningen 8:9 *Er was niets in de ark dan alleen de twee stenen tafelen, die Mozes bij de Horeb daarin gelegd had, toen de HEERE*

een verbond gesloten had met de Israëlieten, toen zij uit het land Egypte waren vertrokken.

“Gods wet, die zich in de ark bevond, was de grote maatstaf van gerechtigheid en oordeel. Die wet sprak het doodvonnis uit over de zondaar; maar boven de wet bevond zich het verzoendeksel waarboven Gods aanwezigheid zichtbaar was, en vanwaar op grond van de verzoening aan de berouwvolle zondaar vergiffenis werd geschonken. Op deze wijze zien we hoe in het werk van Christus voor onze verlossing, voorgesteld door de heiligdomsdienst, ‘genade en waarheid elkaar ontmoeten; gerechtigheid en vrede elkaar kussen.’ (Psalm 85:11)” –*Patriarchen en profeten*, blz. 312.

WOENSDAG

4. **Hoe is het getuigenis geschreven? Was de geschreven wet een product van de mens of een geschenk van God? Wat is er belangrijk aan het feit dat mensenhanden andere voorwerpen voor de tabernakel hebben gemaakt, maar niet de tafels van de wet? Éxodus 24:12; 31:18; 32:16; 25:21, laatste gedeelte.**

Éxodus 24:12; 31:18; 32:16; 25:21b *De Heere zei tegen Mozes: Klim naar boven, naar Mij toe, de berg op, en blijf daar. Dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de wet en de geboden, die Ik opgeschreven heb om hun te onderwijzen [...] En toen de Heere geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinaï, gaf Hij de twee tafelen van de getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger van God. [...] Die tafelen waren Gods eigen werk; ook was het schrift Gods eigen schrift, in de tafelen gegraveerd. [...] ... en in de ark moet u de getuigenis leggen, die Ik u geven zal.*

“Jehovah heeft Zijn Tien Geboden op stenen tafelen gegraveerd, opdat alle bewoners van de aarde Zijn eeuwige, onveranderlijke karakter zouden begrijpen.” –*Counsels to Parents, Teachers and Students*, blz. 248.

“We moeten de goddelijke eisen die God aan Zijn volk stelt duidelijk te begrijpen. Niemand hoeft de wet, die het transcript is van Zijn karakter, niet te begrijpen. De woorden die door de vinger van God op stenen tafelen zijn geschreven, onthullen zo perfect Zijn wil met betrekking tot Zijn volk dat niemand een fout hoeft te maken. De wetten van Zijn koninkrijk werden definitief bekend gemaakt, om

daarna te worden geopenbaard aan de mensen van alle naties en talen als de beginselen van Zijn regering. We zouden er goed aan doen die wetten te bestuderen die zijn opgetekend in Éxodus 20 en in het eenendertigste hoofdstuk, de verzen 12-18.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 225

“In de aardse ark moest Mozes de stenen tafelen plaatsen. Deze werden de tafels van het getuigenis genoemd; en de ark werd de ark van het getuigenis genoemd, omdat ze Gods getuigenis in de Tien Geboden bevatten.” –*The Story of Redemption*, blz. 154.

DONDERDAG

5. Wat zat er aan elk uiteinde van het verzoendeksel? Wat stelt de positie voor van deze gouden voorwerpen? Éxodus 25:17-20.

Éxodus 25:17-20 *Dan moet u een verzoendeksel van zuiver goud maken, zijn lengte tweeënhalve el en zijn breedte anderhalve el. Vervolgens moet u twee cherubs van goud maken, als gedreven werk moet u ze maken, aan de beide uiteinden van het verzoendeksel. Maak één cherub aan het uiteinde aan de ene kant, en één cherub aan het uiteinde aan de andere kant; als één geheel met het verzoendeksel moet u de cherubs maken, aan de beide uiteinden ervan. De cherubs moeten hun beide vleugels naar boven uitgespreid houden, terwijl ze met hun vleugels het verzoendeksel bedekken en hun gezichten naar elkaar toe gericht zijn; de gezichten van de cherubs moeten naar het verzoendeksel gericht zijn.*

“Maar de Here gaf mij een gezicht van het hemelse heiligdom. De tempel van God was geopend en mij werd de ark van God getoond met het verzoendeksel. Aan ieder eind van het verzoendeksel stond een engel, met zijn vleugels erover uitgebreid en zijn gezicht naar beneden gekeerd. De engel, die mij vergezelde, vertelde mij, dat deze twee het hele hemelse heirleger voorstelden, die met heilige eerbied neerzien op de wet van God, die met Gods vinger was geschreven.” –*Schetsen uit het leven van E.G. White*, blz. 87.

Het verzoendeksel

6. **Wat was er behalve het getuigenis dat in de ark was geplaatst, heel bijzonder aan het deksel of de bedekking? Wat stelde het voor? Éxodus 25:17, 21; 26:34; Hebreeën 4:16.**

Éxodus 25:17, 21; 26:34 *Dan moet u een verzoendeksel van zuiver goud maken, zijn lengte tweeënhalve el en zijn breedte anderhalve el. [...] Vervolgens moet u het verzoendeksel op de ark leggen, en in de ark moet u de getuigenis leggen, die Ik u geven zal. [...] Vervolgens moet u het verzoendeksel op de ark van de getuigenis leggen, in het heilige der heiligen.*

Hebreeën 4:16 [SV77] *Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd.*

“De ark was gemaakt om de stenen tafelen te bevatten, waarop God met Zijn eigen vinger de Tien Geboden graveerde. Het was in vorm als een kist. [...] Het deksel van deze heilige kist was het verzoendeksel, gemaakt van massief goud. Aan elk uiteinde van het verzoendeksel was een cherub van puur, massief goud bevestigd. Hun gezichten waren naar elkaar toegekeerd en keken eerbiedig naar beneden naar het verzoendeksel, dat alle hemelse engelen voorstelde die met belangstelling en eerbied naar de wet van God keken die in de ark in het hemelse heiligdom was neergelegd. Deze cherubijnen hadden vleugels. Een vleugel van elke engel strekte zich uit in de hoogte, terwijl de andere vleugel van elke engel zijn vorm bedekte. De ark van het aardse heiligdom was het patroon van de ware ark in de hemel. Daar staan, naast de hemelse ark, levende engelen, aan weerszijden van de ark, elk met een vleugel die het verzoendeksel overschaduwde en zich uitstrekt in de hoogte, terwijl de andere vleugels over hun vormen zijn gevouwen als teken van eerbied en nederigheid.” –*The Story of Redemption*, blz. 153, 154.

7. **Wat was er bijzonder aan het verzoendeksel? Hoe is het mogelijk om vandaag de meest heilige plaats binnen te gaan? Éxodus 25:22; 30:6; Hebreeën 10:19-22.**

Éxodus 25:22; 30:6 *Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de ark van de getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal. [...] U moet het vervolgens vóór het voorhangsel, dat voor de ark van de getuigenis hangt, plaatsen, vóór het verzoendeksel, dat boven de getuigenis is, waar Ik u zal ontmoeten.*

Hebreeën 10:19-22 *Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees, en omdat wij een grote Priester hebben over het huis van God, laten wij tot Hem naderen met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water.*

“Woorden ontbreken om de heerlijkheid te beschrijven van het toneel in het heiligdom – de met goud bedekte wanden, die het licht weerkaatsten van de gouden kandelaar, de schittering van de rijk geborduurde gordijnen met hun blinkende engelen, de tafel, en het wierookaltaar, dat van goud glinsterde; achter het tweede voorhangsel de heilige ark, met haar mysterieuze cherubs, en daarboven de heilige schechina, de zichtbare manifestatie van Gods tegenwoordigheid; en toch was dit alles slechts een vage weerkaatsing van de tempel Gods in de hemel, waar zich het grote middelpunt bevindt van het verlossingswerk ten behoeve van de mens.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 312, 313.

Voor verdere studie: De Schechina, de goddelijke Aanwezigheid

“Boven het verzoendeksel bevond zich de schechina, de manifestatie van Gods tegenwoordigheid; en van tussen de cherubs maakte God Zijn wil bekend. Soms werden Gods boodschappen aan de hogepriesters bekendgemaakt vanuit een wolk. Soms viel een licht op de rechter engel om Gods goedkeuring aan te duiden, of een schaduw of wolk rustte op de engel links om Gods afkeuring te kennen te geven.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 312.

De bouw en inwijding

“Zo werd al het werk aan de tabernakel, aan de tent van ontmoeting voltooid; de Israëlieten maakten het namelijk overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden zij het.” Éxodus 39:32.

“De tabernakel was zo gebouwd dat hij uit elkaar kon worden gehaald en met de Israëlieten meegenomen kon worden op al hun reizen. Toch was het een bouwwerk van buitengewone grootsheid. De muren bestonden uit rechtopstaande planken, zwaar verguld met het zuiverste goud. Het heilige gebouw bestond uit twee gedeelten, van elkaar gescheiden door een rijk en prachtig gordijn of voorhangsel. Een soortgelijk gordijn sloot de ingang van het eerste gedeelte af. Deze voorhangsels waren, evenals het gordijn dat het plafond van de tabernakel vormde, gemaakt van verschillende kleuren, gerangschikt op de prachtigste manier. De doeken waren doorweven met cherubs uit draden van goud en zilver. Zij stellen de menigte van engelen voor die verbonden is met het werk van het hemelse heiligdom, terwijl zij dienende engelen zijn voor de heiligen op aarde.” –*Signs of the Times*, 24 juni 1880.

ZONDAG

Andere namen voor het heiligdom

1. **Welke andere namen worden in de heilige Schrift gebruikt voor het heiligdom of een deel daarvan? Wat betekenen deze namen? Éxodus 25:9; 26:36; 28:43, eerste gedeelte.**

Éxodus 25:9; 26:36; 28:43a Volgens alles wat Ik u zal tonen, een ontwerp van de tabernakel en een ontwerp van al zijn voorwerpen, zó moet u het maken. [...] U moet voor de ingang van de tent ook een gordijn maken, van blauwpurperen, roodpurperen en scharlaken-rode wol en dubbeldraads fijn linnen, borduurwerk. [...] Aäron en zijn zonen moeten ze namelijk dragen, als zij de tent van ontmoeting binnenkomen, of als zij tot het altaar naderen om in het heiligdom te dienen, opdat zij geen ongerechtigheid op zich laden en sterven. ...

2. **Wat bedekte het houten geraamte van de wanden van het heiligdom? Beschrijf de gordijnen en hun ontwerp. Éxodus 26:1, 2, 6.**

Éxodus 26:1, 2, 6 *De tabernakel moet u vervolgens maken van tien tentkleden, van dubbeldraads fijn linnen en blauwpurperen, roodpurperen en scharlakenrode wol. U moet ze maken met cherubs erop, werk van een kunstenaar. De lengte van één tentkleed moet achtentwintig el zijn en de breedte van één tentkleed vier el: al de tentkleden moeten dezelfde afmeting hebben. [...] Dan moet u vijftig gouden haken maken en met die haken de tentkleden aan elkaar vastmaken, zodat de tabernakel één geheel is.*

“God heeft de bouwmeesters van het aardse heiligdom door zijn Geest geleid. De kunstzin die bij de bouw daarvan aan de dag is gelegd, getuigt van goddelijke wijsheid. De wanden waren als massief goud en weerkaatsten het licht van de gouden zevenarmige kandelaar in alle richtingen. De tafel met de toonbroden en het reukofferaltaar blonken als gepolijst goud. Het prachtige kleed van het dak met kunstig geweven afbeeldingen van cherubs in blauwpurper, roodpurper en scharlaken maakten het geheel nog mooier. En achter het tweede voorhangsel was de heilige wolk der heerlijkheid, waarvoor niemand, behalve de hogepriester, kon komen zonder gedood te worden.” –*De grote strijd*, blz. 388.

De bekleding van de tabernakel

3. **Welke drie soorten huiden werden er gebruikt om de tabernakel te bedekken boven het plafond van fijn geweven linnen? Welke periode uit Jezus' leven stelden deze bekledingen voor? Éxodus 26:7, 14; Jesája 53:2, 3.**

Éxodus 26:7, 14 [SV1977] *Ook zult u gordijnen uit geitenhaar maken tot een tent over de tabernakel; van elf gordijnen zult u die maken. [...] U zult ook voor de tent een bedekking maken van roodgeverfde ramsvellen, en daarover een bedekking van dassenvellen.*

Jesája 53:2, 3 *Want Hij is als een loot opgeschoten voor Zijn aangezicht, als een wortel uit dorre aarde. Gestalte of glorie had Hij niet;*

als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

“Meer dan duizend jaar had het Joodse volk gewacht op de komst van de beloofde Zaligmaker. Hun voornaamste hoop was gericht op dit gebeuren. Duizend jaar lang vormde Zijn naam het middelpunt in lied en profetie, in tempeldienst en huisgodsdienst; toch, toen Hij kwam, herkenden zij Hem niet als de Messias waarop ze zo lang hadden gewacht. ‘Hij kwam tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.’ (Johannes 1: 11) Voor hun wereldsgezinde harten was de Beminde des hemels als een wortel uit dorre aarde. In hun ogen had Hij ‘gestalte noch luister;’ ze ontdekten in Hem niets, dat zij Hem zouden begeren. (Jesája 53:2).” –*Profeten en koningen*, blz. 437.

WOENSDAG

- 4. Hoe nauwkeurig voerden de Israëlieten de gedetailleerde bouwtekening voor het heiligdom uit? Wat ontvingen zij daarom toen hun werk was voltooid? Éxodus 39:32, 33, 42, 43.**

Éxodus 39:32, 33, 42, 43 *Zo werd al het werk aan de tabernakel, aan de tent van ontmoeting voltooid; de Israëlieten maakten het namelijk overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden zij het. Daarna brachten zij de tabernakel naar Mozes, de tent en alle bijbehorende voorwerpen: zijn haken, planken, dwarsbalken, pilaren en voetstukken. [...] Overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo hebben de Israëlieten heel het werk verricht. En Mozes zag heel het werk, en zie, zij hadden het gemaakt zoals de HEERE geboden had, zo hadden zij het gemaakt. Toen zegende Mozes hen.*

“De bouw van de tabernakel nam ongeveer een half jaar in beslag. Toen deze voltooid was, onderzocht Mozes het werk van de bouwlieden en vergeleek dit met de blauwdruk die hem op de berg getoond was en met de aanwijzingen die hij van God had ontvangen. ‘Zij hadden het gemaakt zoals de Here geboden had... Toen zegende Mozes hen.’” –*Patriarchen en profeten*, blz. 313.

“Als we het fundament stevig hebben gelegd, hebben we wijsheid nodig om te weten hoe we moeten bouwen. Toen Mozes op het punt

stond het heiligdom in de woestijn op te richten, werd hij gewaarschuwd: ‘Zie erop toe, [...] dat u alles maakt overeenkomstig het voorbeeld dat u op de berg getoond is.’ (Hebreeën 8:5) In Zijn wet heeft God ons Zijn voorbeeld gegeven. Onze karaktervorming moet zijn naar ‘het voorbeeld dat u op de berg getoond is.’ De wet is de grote maatstaf van gerechtigheid. Zij vertegenwoordigt het karakter van God en is de test van onze trouw aan Zijn regering. En de wet is aan ons in al haar schoonheid en voortreffelijkheid geopenbaard in het leven van Christus....” –*Counsels to Parents, Teachers and Students*, blz. 62.

DONDERDAG

5. **Wanneer werden de verschillende delen van het heiligdom voor het eerst samengevoegd? Éxodus 40:1, 2, 16, 17.**

Éxodus 40:1, 2, 16, 17 Toen sprak de HEERE tot Mozes: Op de eerste dag van de eerste maand moet u de tabernakel, de tent van ontmoeting, opbouwen. [...] Mozes deed overeenkomstig alles wat de HEERE hem geboden had, zo deed hij. En het gebeurde in de eerste maand, in het tweede jaar, op de eerste dag van de maand, dat de tabernakel opgebouwd werd.

“God was in staat Zijn grote macht door Mozes te openbaren, omdat hij voortdurend geloofde in de kracht en de liefdevolle bedoelingen van hun Bevrijder. Het was dit onvoorwaardelijk geloof in God dat Mozes maakte tot wat hij was. Hij deed alles wat de Heere hem gebod. Echter kon alle kennis van de wijzen hem niet tot een kanaal maken, waardoor de Heer kon werken totdat hij zijn zelfvertrouwen verloor, zijn eigen hulpeloosheid inzag en zijn vertrouwen op God stelde; totdat hij bereid was Gods bevelen te gehoorzamen, of deze hem vanuit zijn menselijk verstand juist leken of niet.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 344.

VRIJDAG

De heerlijkheid van de Heer

6. **Welke wonderlijke gebeurtenis vond plaats toen het heiligdom werd samengesteld en gewijd? Éxodus 40:34, 35.**

Éxodus 40:34, 35 *Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de HEERE vervulde de tabernakel, zodat Mozes de tent van ontmoeting niet kon binnengaan, omdat de wolk daarop bleef en de heerlijkheid van de HEERE de tabernakel vervulde.*

“Toen de Heer Israël uitnodigde om bij te dragen aan de bouw van de tabernakel in de woestijn, was er een enthousiaste reactie. Het volk kwam, ‘alle man, wiens hart hem bewoog, en een ieder, wiens geest hem vrijwillig maakte, die brachten het hefoffer des Heeren voor het werk van de tent der samenkomst’. Zo kwamen zij, zowel mannen als vrouwen, iedereen die gewillig van hart was. De mannen kwamen met hun geschenken van goud en zilver, edele stoffen en kostbaar hout. De heersers brachten edelstenen, kostbare specerijen, en olie voor de lampen. ‘En alle vrouwen, die wijs van hart waren, spinnen met hun handen, en zij brachten het gesponnene’. Elke morgen brachten zij ‘vrijwillig offer’ totdat aan Mozes het bericht werd gegeven: ‘Het volk brengt te veel, meer dan genoeg is ten dienste van het werk, dat de Heere te maken geboden heeft.’ (Éxodus 35:21-25; 36:3, 5). Deze edelmoedige, bereidwillige dienst was God welgevallig; en toen de tabernakel voltooid was, maakte Hij Zijn aanvaarding van de offergaven kenbaar. ‘Toen bedekte de wolk de tent der samenkomst; en de heerlijkheid des Heeren vervulde de tabernakel.’ (Éxodus 40:34).”
–*Testimonies for the Church*, deel 6, blz. 468.

SABBAT

7. **Hoe heeft de Heer Zijn belofte vervuld dat Hij voortdurend bij de kinderen van Israël zou zijn? Welke soortgelijke belofte geldt ook vandaag voor Gods volk? Éxodus 40:36-38; Matthéüs 18:19, 20.**

Éxodus 40:36-38 *Telkens als de wolk opsteeg van boven de tabernakel, braken de Israëlieten op tijdens al hun tochten. Maar als de wolk niet opsteeg, braken zij niet op, tot op de dag dat hij opsteeg. Want de wolk van de HEERE was overdag op de tabernakel, en 's nachts was er een vuur in, voor de ogen van heel het huis van Israël tijdens al hun tochten.*

Matthéüs 18:19, 20 *Verder zeg Ik u dat, als twee van u op de aarde iets, wat dan ook, eenstemmig verlangen, het hun ten deel zal vallen van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden.*

“De wolkkolom rustte overdag en de vuurkolom bij nacht op de tabernakel, als een belofte dat God hun God zou blijven en hen zou helpen als ze zouden wandelen op de weg Zijner geboden. [...]

Met grote belangstelling hadden de scharen van Israël zich verdrongen om het heilig bouwwerk te bezien. Terwijl ze met eerbiedige voldoening nadachten over dit alles, bewoog zich de wolkkolom tot boven het heiligdom en daalde neer, zodat het geheel omhuld werd. ‘En de heerlijkheid des Heren vervulde de tabernakel.’ Gods majesteit werd geopenbaard, en gedurende enige tijd kon zelfs Mozes niet de tabernakel binnengaan. Diep bewogen aanschouwde het volk het bewijs dat het werk hunner handen was aanvaard. Er klonken geen luide vreugde uitingen. Een plechtig zwijgen rustte op allen. Maar de blijdschap van hun hart uitte zich in tranen van vreugde, en ze fluisterden zachte ernstige woorden van dankbaarheid, omdat God Zich verwaardigd had bij hen te wonen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 433, 313.

Leest u alstublieft het zendingsbericht van Zambia op blz. 60.

9e Les

Sabbat 27 augustus 2022

Sabbatbegin 20.41 ^u ↔ 20.39 ^u

Offers voor de zonde

“Als één persoon uit de bevolking ... gezondigd heeft ... of als zijn zonde die hij begaan heeft, hem later bekendgemaakt wordt, dan moet hij zijn offergave brengen Dan moet hij zijn hand op de kop van het zondoffer leggen, en men moet dat zondoffer slachten op de plaats van het brandoffer. Vervolgens moet de priester met zijn vinger een deel van haar bloed nemen en het op de hoorns strijken van het brandofferaltaar. En al haar overige bloed moet hij aan de voet van het altaar uitgieten. ... En het zal hem vergeven worden.” Leviticus 4:27-31.

“Maar vergiffenis heeft een breder betekenis dan velen veronderstellen. Wanneer God de belofte geeft, dat Hij ‘veelvuldig vergeeft,’ voegt Hij daaraan toe, alsof de betekenis van die belofte alles wat wij zouden kunnen begrijpen te boven gaat: ‘Mijn gedachten zijn niet uw gedachten

en uw wegen zijn niet Mijn wegen, luidt het woord des Heren. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten'. Jesaja 55:7-9. Gods vergiffenis is niet zuiver een rechtskundige daad, waardoor Hij ons vrijstelt van veroordeling. Het is niet slechts vergiffenis voor zonden, maar een verzaaken van de zonde. Het is het uitvloeisel van verlossende liefde, die het hart verandert. David had het juiste begrip van vergiffenis, toen hij bad: 'Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest.' En op een andere plaats zegt hij: 'Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons.' Psalm 51:12; 103:12." – *Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 100, 101.

ZONDAG

Bekentenis van de zonde

1. **Wat eiste de wet van een persoon die in zonde was gevallen?**
Leviticus 5:5; Numeri 5:5-7; Ezra 10:1, 11, eerste gedeelte.

Leviticus 5:5 *Het zal gebeuren, als iemand aan een van deze dingen schuldig is, dat hij dan moet belijden waarin hij gezondigd heeft.*

Numeri 5:5-7 *De HEERE sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg: Wanneer een man of een vrouw één van al de zonden van de mens doet, door trouwbreuk te plegen tegen de HEERE, dan is die persoon schuldig. Zij moeten hun zonde, die zij gedaan hebben, belijden; daarna moet hij van zijn schuld de volle waarde vergoeden en er bovendien nog een vijfde deel aan toevoegen. Hij moet het geven aan hem tegenover wie hij zich schuldig heeft gemaakt.*

Ezra 10:1,11a *Terwijl Ezra zo bad en deze belijdenis deed en zich huilend voor het huis van God liet neervallen, voegde een zeer grote gemeente van mannen, vrouwen en kinderen uit Israël zich bij hem; want ook het volk huilde luid. [...] Welnu, geef de HEERE, de God van uw vaders, de eer, en handel naar Zijn welbehagen, ...*

“ ‘Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming’. (Spreuken 28:13) De voorwaarden waarop men de genade van God kan ontvangen zijn eenvoudig, maar rechtvaardig en redelijk. De Heer verlangt niet van ons dat we ons pijnigen als we vergeving van zonden willen ontvangen. We behoeven geen lange, vermoeiende pelgrimstochten te ondernemen, of pijnlijke boetedoeningen te verrichten, om onszelf bij

God aan te bevelen om onze overtredingen te niet te doen. Wie zijn zonde ‘belijdt en nalaat’, ontvangt genade.” –*Schreden naar Christus*, blz. 45.

MAANDAG

2. Wat werd daarnaast vereist van de boeteling in het geval van diefstal? Leviticus 6:1-5; Numeri 5:7, laatste gedeelte.

Leviticus 6:1-5 *De HEERE sprak tot Mozes: Wanneer een persoon zondigt en trouwbreuk pleegt tegen de HEERE, doordat hij tegenover zijn naaste ontkent dat hem iets in bewaring gegeven of ter hand gesteld is, of dat hij iets geroofd heeft, of zijn naaste iets met geweld afgeperst heeft, of een verloren voorwerp gevonden heeft, en hij ontkent dat en legt een valse eed af over één ding van alles wat een mens kan doen om zich daarmee te bezondigen, dan moet het zó zijn – omdat hij gezondigd heeft en schuldig bevonden is – dat hij het geroofde, dat hij wegroofde, terugbrengt, of het afgeperste, dat hij met geweld afhandig maakte, of het in bewaring gegevene, dat hem in bewaring gegeven was, of het verloren voorwerp, dat hij gevonden had, of alles waarover hij een valse eed afgelegd heeft. Daarvan moet hij de volle waarde vergoeden en er nog een vijfde deel aan toevoegen. Hij moet het geven aan degene die het toebehoorde, op de dag dat hij zijn schuldoffer brengt.*

Numeri 5:7b *... Daarna moet hij van zijn schuld de volle waarde vergoeden en er bovendien nog een vijfde deel aan toevoegen. Hij moet het geven aan hem tegenover wie hij zich schuldig heeft gemaakt.*

“[Zacheüs had gehoord van Jezus]. Geruchten over Eén, die zich vriendelijk en voorkomend gedroeg jegens de verworpenen hadden zich overal verspreid. Bij deze oppertollenaar ontstond het verlangen naar een beter leven. Slechts enkele kilometers van Jericho had Johannes de Doper bij de Jordaan gepredikt en Zacheüs had gehoord hoe hij de mensen opriep zich te bekeren. Zijn raad aan de tollenaars, ‘Vordert niet meer dan u voorgeschreven is,’ (Lukas 3:13) had diepe indruk op hem gemaakt, al trok hij zich er naar het scheen niets van aan. Hij kende de Schriften en was overtuigd dat zijn handelwijze verkeerd was. Toen hij nu de woorden hoorde, die de grote Leraar gesproken zou hebben, beseftte hij dat hij in Gods ogen een zondaar was. Wat hij echter over Jezus had gehoord, wekte hoop in zijn hart. Beking, een ander leven leiden, was zelfs voor hem mogelijk. Was niet één van de meest vertrouwde discipelen van de nieuwe Leraar

een tollenaar? Zacheüs begon dadelijk gehoor te geven aan de overtuiging die zich bij hem had postgevat en terug te betalen aan wie hij tekort had gedaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 455, 456.

DINSDAG

Een offer brengen

3. **Welke stap volgde op berouw en herstel? Leviticus 6:6; Numeri 5:8.**

Leviticus 6:6 *Hij moet zijn schuldoffer voor de HEERE naar de priester brengen, een ram zonder enig gebrek uit het kleinvee, tegen een door u bepaalde waarde, als schuldoffer.*

Numeri 5:8 *Maar als die man geen losser heeft om aan hem de schuld te vergoeden, is de schuld die vergoed moet worden aan de HEERE, voor de priester, naast de ram van verzoening waarmee hij voor zichzelf verzoening moet doen.*

WOENSDAG

4. **Wat deed de zondaar nadat hij zijn handen op het hoofd van het offerdier had gelegd en zijn zonden had beleden? Welke diepe betekenis werd hierdoor in dit offer overgebracht? Leviticus 4:27-29.**

Leviticus 4:27-29 *Als één persoon uit de bevolking van het land zonder opzet gezondigd heeft omdat hij iets gedaan heeft tegen een van de geboden van de HEERE, iets wat niet gedaan mag worden, zodat hij schuldig is geworden, of als zijn zonde die hij begaan heeft, hem later bekendgemaakt wordt, dan moet hij zijn offergave brengen: een geit, een vrouwtje zonder enig gebrek, voor zijn zonde, die hij begaan heeft. Dan moet hij zijn hand op de kop van het zondoffer leggen, en men moet dat zondoffer slachten op de plaats van het brandoffer.*

“Dag na dag brachten berouwvolle zondaren hun offers naar de ingang van de tabernakel, legden hun handen op de kop van het offerdier, beleden hun zonden en brachten zinnebeeldig hun eigen zonden over op het onschuldige offerdier. Daarna werd het dier geslacht. De apostel Paulus zegt: ‘zonder bloedstorting geschiedt er

geen vergeving'. 'Want de ziel van het vlees is in het bloed.' (Leviticus 17:11)." –*De grote strijd*, blz. 392.

DONDERDAG

Het sprenkelen van het bloed

5. **Wat deed de priester voor de vergeving van de zondaar, nadat het onschuldige dier was geofferd? Waar bracht de priester in zulke gevallen het bloed van het slachtoffer? Leviticus 4:30, 31; 6:7; 4:16-18.**

Leviticus 4:30, 31; 6:7; 4:16-18 Vervolgens moet de priester met zijn vinger een deel van haar bloed nemen en het op de hoorns strijken van het brandofferaltaar. En al haar overige bloed moet hij aan de voet van het altaar uitgieten. Verder moet hij al het vet ervan verwijderen, net zoals het vet van het dankoffer verwijderd wordt. En de priester moet het op het altaar in rook laten opgaan als een aangename geur voor de HEERE. Zo zal de priester verzoening voor hem doen, en het zal hem vergeven worden. [...] Zo moet de priester verzoening voor hem doen voor het aangezicht van de HEERE, en het zal hem vergeven worden ten aanzien van welke zaak dan ook waaraan hij zich schuldig heeft gemaakt. [...] Dan moet de priester, de gezalfde, een deel van het bloed van de jonge stier naar de tent van ontmoeting brengen. En de priester moet zijn vinger in een deel van het bloed dopen en dat zeven keer sprenkelen voor het aangezicht van de HEERE, namelijk vóór het voorhangsel. Een deel van het bloed moet hij dan op de hoorns van het altaar strijken dat voor het aangezicht van de HEERE is, in de tent van ontmoeting. En al het overige bloed moet hij uitgieten aan de voet van het brandofferaltaar, dat bij de ingang van de tent van ontmoeting staat.

“Het bloed stelde het verbeurde leven van de zondaar voor. Zijn schuld werd door het offerdier gedragen. Het bloed werd door de priester in het heilige gebracht en voor het voorhangsel gesprenkeld. Achter dit voorhangsel was de ark met de wet, die de zondaar had overtreden. Door deze handeling werd de zonde, door het bloed, zinnebeeldig naar het heiligdom overgebracht. In sommige gevallen werd het bloed niet naar het heilige overgebracht, maar moest het vlees door de priester worden gegeten, zoals Mozes aan de zonen van

Aäron had bevolen: ‘Hij gaf u dit om de ongerechtigheid der vergadering weg te nemen’ (Leviticus 10:17).” –*De grote strijd*, blz. 392.

VRIJDAG

Het Lam Gods

6. **Welk anti-typisch Lam werd voorgesteld door het onschuldig slachtoffer wiens leven de berouwvolle zondaar moest offeren voor zijn eigen vergeving? Jesája 53:7; Johannes 1:29.**

Jesaja 53:7 *Toen betaling geëist werd, werd Híj verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.*

Johannes 1:29 *De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!*

“De zonde van ons allen werd gelegd op Christus als onze plaatsvervanger en borg. Hij werd als overtreder gerekend om ons te kunnen verlossen van de vloek van de wet. De zonde van iedere afstammeling van Adam drukte op Hem. Gods toorn tegen de zonde, de verschrikkelijke openbaring van Zijn ongenoegen over de ongerechtigheid vulde het hart van Zijn Zoon met ontzetting. Heel Zijn leven had Christus aan een gevallen wereld de blijde boodschap van de barmhartigheid en vergevende liefde van de Vader bekendgemaakt. Verlossing voor de grootste zondaars was Zijn hoofdthema geweest. Maar nu het vreselijk gewicht van de schuld die Hij draagt op Hem drukt, kan Hij het verzoenend gelaat van Zijn Vader niet onderscheiden. Het feit dat Gods aangezicht zich afwendde van de Heiland in dit uur van uiterste zielestrijd doorboorde Zijn hart met een smart die geen mens ooit kan begrijpen. Deze zielepijn was zo groot, dat Hij Zijn lichamelijke pijn nauwelijks voelde.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 629.

SABBAT

7. **Wat waren enkele grote verschillen tussen de lammeren die werden geofferd door de zondaren en het offer van Gods Zoon? Filippensen 2:5-11; Hebreeën 10:12-14.**

Filippenzen 2:5-11 *Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was, Die, terwijl Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood. Daarom heeft God Hem ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.*

Hebreeën 10:12-14 *Maar deze Priester is, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd had, tot in eeuwigheid gezeten aan de rechterhand van God. Verder wacht Hij op het tijdstip dat Zijn vijanden tot een voetbank voor Zijn voeten gemaakt worden. Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt.*

“Bedenk wat Christus heeft bereikt in Zijn aardse bediening. Hoe ernstig, hoe onvermoeibaar waren Zijn inspanningen! Hij liet niets toe om Hem af te leiden van het werk dat Hem was gegeven. Volgen wij in Zijn voetstappen? Hij gaf alles op om Gods plan van genade voor het gevallen ras uit te voeren. Om het doel van de Hemel te vervullen werd Hij gehoorzaam tot de dood, zelfs tot de kruisdood. Hij had geen gemeenschap met de zonde. Hij had er geen kennis van: maar Hij kwam naar deze wereld en nam op Zijn zondeloze ziel de schuld van de zondige mens, zodat de zondaar gerechtvaardigd mochten staan voor God. Hij worstelde met verleiding, en overwon voor ons. De Zoon van God, puur en onbesmet, droeg de straf van overtreding, en kreeg de slag des doods die het mensdom verlossing bracht.” –*Review and Herald*, 20 januari 1903.

Voor verdere studie: De broeder die u verwondde is Gods eigendom

“De apostel zegt: ‘Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt’ (Jakobus 5:16) Beken uw zonden aan God, de Enige, Die ze kan vergeven en beken uw fouten aan elkaar. Als u iets misdaan hebt tegenover uw vriend of buurman, moet u uw fout bekennen. Hij moet u dan spontaan vergeven. Dan moet u God om vergeving vragen, want degene die u verwond hebt, is Gods eigendom, en

door hem te kwetsen, hebt u gezondigd tegen zijn Schepper en Verlosser. De zaak wordt gebracht voor de enige ware Middelaar, onze grote Hogepriester, die ‘in alle dingen op gelijke wijze is verzocht geweest, doch zonder te zondigen’, Die ‘kan meevoelen met onze zwakheden’ (Hebreeën 4:15) en Die ons kan reinigen van elke boze smet.” –*Schreden naar Christus*, blz. 45, 46.

Zendingsbericht van Zambia

Voorlezen op Sabbat 27 augustus 2022

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 3 september 2022 worden ingezameld

“Maar wij bouwden de muur, zodat heel de muur ... aaneengevoegd werd, want het hart van het volk was erop gericht om te werken.” Nehemía 4:6.

Zambia is een geheel door land omgeven land in zuidelijk Afrika. Het beslaat 752.618 vierkante kilometer (467.656 vierkante mijl), met een totale bevolking van ongeveer 18 miljoen mensen, bestaande uit 72 etnische groepen. Ongeveer 95,5 procent van de bevolking is christen, waarvan 75,3 procent protestant en 20,2 procent rooms-katholiek. Zendingswerk werd voor het eerst begonnen in de late jaren 1930. In 1994, vierenzestig jaar later, werd Zambia georganiseerd als een Unie en heeft het momenteel vier velden.

Land voor het hoofdkantoor van de Zambiaanse Unie bevindt zich in Avondale Township (15°22'51.03"S, 28°23'15.87"E), ongeveer 12 kilometer (7 mijl) ten oosten van Lusaka Central Business District (CBD).

Op 4 juli 2021 was het ledenaantal van de Zambiaanse Unie iets meer dan 1.100, met ongeveer 4.000 geïnteresseerde zielen; dit betekent dat slechts 1 op de ongeveer 18.000 Zambianen lid was van de gemeente toen dit verslag werd opgesteld. Dit vraagt om een gezamenlijke inspanning om de boodschap te brengen aan degenen die het eeuwige evangelie van het koninkrijk nog niet hebben gehoord.

Om de grote opdracht van Matthéüs 28:19, 20 te vervullen, is een van de voorwaarden de zichtbaarheid van de gemeente in een gevestigde Unie-infrastructuur, met name het hoofdkantoor van de unie. Zambia heeft sinds de oprichting als unie nooit een officieel kantoor gehad. Momenteel is er

een tijdelijke structuur, wat een uitbreiding is van het huis van de Unie op het terrein. Hoewel deze ruimte een aantal oplossingen biedt, is ze erg klein en mist zij de kenmerken die aantonen dat de Unie betrokken is bij het grote werk van de God van orde in de hemel. De Geest der Profetie schrijft: “Als we geen noodzaak zien voor harmonieus handelen en wanordelijk zijn ... en ongeorganiseerd in onze handelwijze, kunnen engelen, die grondig georganiseerd zijn en zich in volmaakte orde bewegen, niet met succes voor ons werken.” –*Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, blz. 199. Indien wij ons tevreden stellen om Gods werk te doen op een “veel armoedigere en onhandigere plek ... zal Hij ons Zijn zegen niet schenken” –*Evangelism*, blz. 377.

Als bewaarders van de waarheid in Zambia, geloven we dat het belangrijk is om een fysiek centrum te hebben waar iedereen in Zambia – en de wereld in het algemeen – op elk moment toegang heeft tot de waarheid. Het huidige ‘kantoor’ biedt plaats aan slechts drie kleine tafels en drie personen. Er is nauwelijks ruimte om boeken te hebben, Bijbelstudies en seminars te doen, of bestuursvergaderingen van de Unie te houden, zoals ook andere zaken. Het ontbreken van een echt hoofdkantoor van de Zambiaanse Unie heeft de voortgang van het werk, dat vele jaren geleden had moeten worden gedaan, beïnvloed. Aangezien ruimte gemakkelijk en legaal beschikbaar is, heeft de Zambiaanse Unie van het International Zendingsgenootschap van de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging unaniem besloten om een eenvoudig maar ruim Zambiaans hoofdkantoor te bouwen dat voor alle administratieve activiteiten kan worden gebruikt.

Het is de bedoeling dat het hoofdkantoor drie kantoorruimtes krijgt voor de uitvoerende ambten en één open werkruimte voor afdelingshoofden, voorzien van computers. Ook komt er een vergaderruimte, uitgeverij, ontvangstruimte en wachtkamer. Het plan en de details voor de voorgestelde infrastructuur van het hoofdkantoor zijn te zien op: <https://youtu.be/TXAmARCRefg> op het YouTube-kanaal van de Zambiaanse Unie.

Net als in veel andere ontwikkelingslanden is de economie van Zambia zwaar getroffen, vooral tijdens de uitbraak van COVID-19. Daarom doen we een beroep op financiële steun voor de bouw van een goed gevestigd hoofdkantoor van de Zambiaanse Unie, dat bedoeld is om respect te brengen voor de eervolle naam van onze God in de hemel. In Johannes 14:13, 14 zegt de Heere Jezus Christus: “En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.”

We houden vast aan deze Bijbelse belofte om ons geloof en optimisme te versterken in de richting van de realisatie van deze langverwachte droom.

“Moge de Heere indruk maken op de harten van degenen die geld hebben om Hem te hulp te komen en te helpen bij de bouw van een gebouw dat gezond, veilig en gemakkelijk zal zijn” voor administratief werk. (*Letters and Manuscripts*, vol. 20, Lt 25, 1905). Amen!

Namens de Raad van bestuur van de Zambiaanse Unie
en de bouwcommissie,

*Manoah Muchanga, secretaris van de Zambiaanse Unie
en voorzitter van de bouwcommissie*

De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor Zambia

Laat uw gave uw geloof in Gods grote goedheid weerspiegelen!

10^e Les

Sabbat 3 september 2022

Sabbatbegin 20.25^u ↔ 20.23^u

Het dienstwerk van de priesters

“Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.” 1 Petrus 2:9.

ZONDAG

Opgericht door de Heer

1. **Wie koos de Heer uit om elk aspect van het priesterschap uit te oefenen, inclusief de erediensten en symbolische ritën in het heiligdom? Numeri 3:10; Éxodus 28:1.**

Numeri 3:10 *Maar Aäron en zijn zonen moet u opdragen dat zij hun priesterambt waarnemen. En de onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden.*

Éxodus 28:1 *Wat u betreft, laat uw broer Aäron en zijn zonen die bij hem zijn, bij u komen uit het midden van de Israëlieten om Mij als priester te dienen: Aäron, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen van Aäron.*

“Op Gods bevel werd de stam van Levi afgezonderd voor de dienst in het heiligdom. Vroeger was elke man de priester van zijn gezin. In de dagen van Abraham werd het priesterschap beschouwd als het recht van de oudste zoon. Nu aanvaardde de Here in plaats van de eerstgeborene van Israël de stam van Levi om het werk in het heiligdom te verrichten. Hiermee openbaarde Hij Zijn goedkeuring over hun trouw, zowel in het vasthouden aan Zijn dienst als in het voltrekken van Zijn oordelen toen Israël had gezondigd door het gouden kalf te aanbidden. Het priesterschap bleef echter beperkt tot de familie van Aäron. Alleen Aäron en zijn zonen mochten dienen voor het aangezicht des Heren; de verdere leden van de stam moesten zorgen voor de tabernakel en zijn gebruiksvoorwerpen, ze moesten de priesters bijstaan in hun dienst, maar mochten niet offeren, wierook branden of de heilige dingen zien, tenzij ze bedekt waren.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 313.

MAANDAG

2. **Wanneer er een berouwvolle zondaar naar het heiligdom kwam om een offer te brengen, wat moest de priester dan doen?** **Leviticus 6:2, 6, 7.**

Leviticus 6:2, 6, 7 *Wanneer een persoon zondigt en trouwbreuk pleegt tegen de HEERE, doordat hij tegenover zijn naaste ontkent dat hem iets in bewaring gegeven of ter hand gesteld is, of dat hij iets geroofd heeft, of zijn naaste iets met geweld afgeperst heeft. [...] Hij moet zijn schuldoffer voor de HEERE naar de priester brengen, een ram zonder enig gebrek uit het kleinvee, tegen een door u bepaalde waarde, als schuldoffer. Zo moet de priester verzoening voor hem doen voor het aangezicht van de HEERE, en het zal hem vergeven worden ten aanzien van welke zaak dan ook waaraan hij zich schuldig heeft gemaakt.*

“Niet alleen het heiligdom, maar ook de dienst van de priesters was ‘een afbeelding en schaduw van het hemelse.’ (Hebreeën 8:5) Daarom was het van grote betekenis; en de Here gaf door middel van Mozes de allernauwkeurigste en allerduidelijkste aanwijzingen voor elk onder-

deel van deze schaduwdienst. De dienst in het heiligdom bestond uit twee gedeelten: Een dagelijkse en een jaarlijkse dienst. De dagelijkse dienst vond plaats bij het brandofferaltaar in de voorhof van de tabernakel en in het heilige; terwijl de jaarlijkse dienst plaatsvond in het heilige der heiligen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 315.

DINSDAG

Diensten en communicatie

3. **Welke hoofddiensten verrichtten de priesters, en waar? Numeri 18:7; 1 Samuël 2:28; Numeri 18:1.**

Numeri 18:7 *U echter, en uw zonen met u, moeten uw priesterambt waarnemen, met betrekking tot alle zaken van het altaar en met betrekking tot wat achter het voorhangsel is, en u moet daarbij dienen. Uw priesterambt geef Ik u als een dienst, een geschenk. De onbevoegde echter die nadert, moet ter dood gebracht worden.*

1 Samuël 2:28 *Ik heb hem uit al de stammen van Israël voor Mij tot priester uitgekozen om op Mijn altaar te offeren, het reukwerk in rook te laten opgaan en de efod voor Mijn aangezicht te dragen; en Ik heb aan het huis van uw vader al de vuuroffers van de Israëlieten gegeven.*

Numeri 18:1 *De HEERE zei tegen Aäron: U, uw zonen en uw familie met u, moeten de gevolgen dragen van ongerechtigheid in het heiligdom. En u, en uw zonen met u, moeten de gevolgen dragen van ongerechtigheid binnen uw priesterambt.*

“De stam van Levi was door de Here verkozen om de heilige diensten van de tempel en het priesterschap te verrichten. Over de priester staat geschreven: ‘De Here, uw God, heeft hem ... uitverkoren, opdat hij voor de Here zou staan en dienst zou doen in Zijn naam.’ (Deuteronomium 18:5)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 248, 249.

“Door Zichzelf op te offeren om voorbede te doen voor de overtreding van het menselijk ras, voerde Christus het ambt van priester uit.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 403.

WOENSDAG

4. **Wat deed de priester wanneer er een ernstige noodzaak was om de Heer te raadplegen? Éxodus 28:30; Numeri 27:21.**

Éxodus 28:30 *En u moet in de borsttas van de beslissing de urim en de tummim doen, zodat die op het hart van Aäron zijn, als hij binnenkomt voor het aangezicht van de HEERE. Zo zal Aäron de beslissing voor de Israëlieten voortdurend op zijn hart dragen voor het aangezicht van de HEERE.*

Numeri 27:21 *En hij moet voor Eleazar, de priester, gaan staan, en die zal voor hem vragen naar het oordeel van de urim, voor het aangezicht van de HEERE. Op zijn bevel zullen zij uitgaan en op zijn bevel zullen zij ingaan, hij, en al de Israëlieten met hem, heel de gemeenschap.*

“Rechts en links van de borstplaat bevonden zich twee stenen van buitengewone helderheid. Deze werden de Urim en Thummim genoemd. Door middel van deze stenen werd Gods wil bekendgemaakt aan de hogepriester. Wanneer vragen werden gesteld voor het aangezicht van de Here, omringde een cirkel van licht de kostbare steen rechts als teken van Gods goedkeuring of toestemming, terwijl een schaduw op de linker steen een bewijs was dat God Zijn goedkeuring onthield of het verzoek weigerde.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 314.

DONDERDAG

Leraren in Israël

5. **Wat was bovendien een andere grote verantwoordelijkheid van de priesters? Deuteronomium 33:10; Leviticus 10:11; Ezechiël 44:23, 24.**

Deuteronomium 33:10 *Zij zullen Jakob Uw bepalingen leren en Israël Uw wet, zij zullen reukwerk voor Uw neus leggen, en een offer dat geheel verteerd wordt op Uw altaar.*

Leviticus 10:11 *Als om de Israëlieten in al de verordeningen te kunnen onderwijzen die de HEERE door de dienst van Mozes tot hen gesproken heeft.*

Ezechiël 44:23, 24 *Zij moeten Mijn volk het onderscheid leren tussen heilig en onheilig, en hun het onderscheid laten weten tussen onrein en rein. Bij een rechtszaak moeten zij optreden om recht te doen. Overeenkomstig Mijn bepalingen moeten zij die voeren. Op al Mijn feestdagen moeten zij Mijn wetten en Mijn verordeningen in acht nemen en Mijn sabbatten heiligen.*

“De Heer had Zijn volk onderricht dat Hij de eigenaar van de wijngaard was en dat al hun bezittingen hen waren toevertrouwd om te worden gebruikt voor Hem. Maar de priesters en leraars deden niet het werk van hun geheiligd ambt alsof zij met Gods eigendommen omgingen.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 178.

“Als vaders en moeders de aanwijzing gevolgd hadden die door Christus is gegeven, dan zouden we nu niet lezen over zonde en misdaden, die niet alleen door volwassenen worden gepleegd, maar zelfs door jongeren en kinderen. De slechte toestand van de maatschappij bestaat, omdat ouders deze aanwijzing niet in acht hebben genomen, en hebben nagelaten om hun kinderen op te voeden en te onderwijzen om de heilige geboden van God te respecteren en te eren.” –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 596.

“Zij die de waarheid ingezien hebben, het belang ervan begrepen hebben, en een ervaring gehad hebben in de dingen van God, moeten de gezonde leer aan hun kinderen meegeven. Zij moeten hun bekend maken met de grote pilaren van ons geloof, met de reden waarom wij Zevendedags Adventisten zijn – waarom wij geroepen zijn, zoals de kinderen van Israël, om een bijzonder volk te zijn, een heilig volk, afgescheiden en onderscheiden van alle andere volkeren op het rond der aarde. Deze dingen moeten aan de kinderen verklaard worden in simpele woorden, gemakkelijk om te begrijpen; en als zij ouder worden, moeten de lessen aangepast worden aan de toegenomen vermogens, totdat de fundamenteën van de waarheid breed en diep gelegd zijn.” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 585.

VRIJDAG

De Levieten

6. **Aan wie heeft de Heer vele andere verantwoordelijkheden met betrekking tot het heiligdom en het welzijn van de mensen toevertrouwd? Numeri 1:51; 3:6-9.**

Numeri 1:51; 3:6-9 *En wanneer de tabernakel moet opbreken, dienen de Levieten hem uit elkaar te nemen, en wanneer de tabernakel halt moet houden, dienen de Levieten hem weer op te bouwen. En de onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden. [...] Laat de stam Levi naderbij komen en plaats hem vóór de priester Aäron om hem te dienen. Zij moeten zijn taak en de taak van heel de gemeenschap vervullen, vóór de tent van*

ontmoeting, om de dienst van de tabernakel te verrichten. En zij moeten zorg dragen voor al de voorwerpen van de tent van ontmoeting, en de taak van de Israëlieten vervullen door de dienst van de tabernakel te verrichten. U moet de Levieten aan Aäron en zijn zonen geven. Zij zijn hem volledig gegeven uit de Israëlieten.

“De Heer wees een speciale familie van de stam Levi aan om de ark te dragen; en anderen van de Levieten waren speciaal door God aangesteld om de tabernakel en al zijn meubilair te dragen, en om het werk van het opzetten en afbreken van de tabernakel uit te voeren. En als iemand uit nieuwsgierigheid of gebrek aan orde zijn plaats verliet en een deel van het heiligdom of meubilair aanraakte, of zelfs maar in de buurt kwam van een van de werklieden, moest hij ter dood worden gebracht. God verliet Zijn heilige tabernakel niet om zonder onderscheid te worden gedragen, opgericht en afgebroken door een stam die het ambt zou kiezen; maar er werden personen gekozen die de heiligheid van het werk waarmee ze bezig waren, konden waarderen. Deze door God aangestelde mannen waren opgedragen om de mensen de bijzondere heiligheid van de ark en alles wat daarbij hoorde te doordringen, opdat zij deze dingen niet zouden aanschouwen zonder hun heiligheid te beseffen en van Israël zouden worden afgesneden. Alle dingen met betrekking tot de meest heilige plaats moesten met eerbied worden bekeken.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 652.

SABBAT

Symbolisch en werkelijk

7. **Wat zegt de Schrift dat het heiligdom, de offers en het priester-schap uit de oudheid waren? Waar bevinden zich nu het ware heiligdom en de ware Hogepriester? Hebreeën 9:9-12.**

Hebreeën 9:9-12 *Deze was een zinnebeeld voor de tegenwoordige tijd. In overeenstemming daarmee werden er gaven en slachtoffers geofferd die niet in staat waren om hem die de dienst verrichtte, wat zijn geweten betreft tot volmaaktheid te brengen. Het betrof hier alleen voedsel en dranken en verscheidene wassingen, vleselijke verordeningen, die opgelegd waren tot op de tijd van de betere orde. Maar toen is Christus verschenen, de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet*

van deze schepping is. Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht.

“Velen zijn er niet in geslaagd de heiligheid van het werk waarmee ze bezig zijn te beseffen. Het verheven karakter ervan moet de arbeiders voor ogen gehouden worden, zowel door voorschrift als voorbeeld. Laat allen de instructies lezen die Christus aan Mozes heeft gegeven, waarin wordt geëist dat elke man op zijn plaats is en het deel van het werk doet waarvoor hij is aangesteld en apart gezet. Als bij het opzetten of afbreken van de tabernakel een man buiten zijn plaats werd gezien, of een officiële handeling waagde, bij het hanteren van de heilige ark of het dragen ervan, werd die man ter dood gebracht.”
—(Manuscript 29, 1895) *The Publishing Ministry*, blz. 59.

Voor verdere studie: Zonder smet

“Alles wat de priester droeg moest heel en zonder gebreken zijn. Deze prachtige officiële gewaden stelden het karakter van het grote tegenbeeld, Jezus Christus, voor. Voor God was alleen volmaaktheid, in kleding en gedrag, in woord en in geest aanvaardbaar. Hij is heilig en Zijn heerlijkheid en volmaaktheid moesten worden voorgesteld door de aardse dienst. Alleen volmaaktheid kon de heiligheid van de hemelse dienst op de juiste wijze voorstellen. De sterfelijke mens kon zijn hart scheuren door een berouwvolle en nederige geest te tonen. God zou dit erkennen.” —*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 587.

11^e Les

Sabbat 10 september 2022

Sabbatbegin 20.09 ^{u.} ↔ 20.07 ^{u.}

In het midden van het kamp

“De Israëlieten moeten hun kamp opslaan, ieder bij zijn vaandel, bij de herkenningstekens die behoren bij hun familie; zij moeten op enige afstand hun kamp opslaan rondom de tent van ontmoeting.” Numeri 2:2.

“Het Hebreeuwse kamp was in volmaakte orde gerangschikt. Het was verdeeld in drie grote afdelingen, die elk een bepaalde positie innamen in de legerplaats. In het midden stond de tabernakel, de woonplaats van de onzichtbare Koning. Rond het heiligdom woonden de priesters en de Levieten. Daarachter bevonden zich alle andere stammen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 338.

ZONDAG

Elke stam op zijn speciale plek

1. **Hoe moesten de stammen na hun reis, als het volk ergens stopte, hun tenten in het nieuwe kamp opstellen? Welke positie nam de tabernakel op elke locatie in? Numeri 1:52; 2:1, 2.**

Numeri 1:52; 2:1, 2 *De Israëlieten moeten hun kamp opslaan, ieder bij zijn eigen kamp en ieder bij zijn eigen vaandel, ingedeeld overeenkomstig hun legers. [...] De HEERE sprak tot Mozes en tot Aäron: De Israëlieten moeten hun kamp opslaan, ieder bij zijn vaandel, bij de herkenningstekens die behoren bij hun familie; zij moeten op enige afstand hun kamp opslaan rondom de tent van ontmoeting.*

“Tijdens al hun reizen hielden ze zich aan een perfecte orde. Elke stam droeg een vaandel met het teken van hun familie, en elke stam kreeg het bevel om zich bij hun eigen vaandel op te stellen. En als ze reisden, marcheerden de verschillende stammen in volgorde, elke stam onder hun eigen vaandel. Wanneer ze uitrustten van hun reis, werd de tabernakel opgebouwd en sloegen de verschillende stammen vervolgens hun tenten op in de juiste volgorde en op enige afstand rond de tabernakel, precies op de plek die God hen had geboden.” –*The Story of Redemption*, blz. 157.

MAANDAG

2. **Welke drie stammen bevonden zich voor de ingang van de tabernakel, aan de oostkant? Welke drie bevonden zich aan de overkant, de westelijke zijde? Numeri 2:3, 5, 7, 18, 20, 22, eerste gedeelten.**

Numeri 2:3a, 5a, 7a, 18a, 20a, 22a *Zij dan die hun kamp opslaan in oostelijke richting, waar de zon opkomt, vallen onder het vaandel van het kamp van Juda, ingedeeld naar hun legers. ... [...] En de stam Issaschar moet naast hem zijn kamp opslaan. ... [...] Dan de stam*

Zebulon. ... [...] Het vaandel van het kamp van Efraïm moet, ingedeeld naar hun legers, aan de westkant het kamp opslaan. ... [...] En de stam Manasse moet naast hem zijn kamp opslaan. ... [...] Dan de stam Benjamin. ...

“Vanaf de aanvang van de uittocht uit Egypte hadden zij in verband met hun opleiding en tucht lessen ontvangen. Zelfs voor zij Egypte verlieten, was een tijdelijke organisatie ingesteld en werd het volk ingedeeld in groepen onder aangewezen leiders. Bij de Sinai werden de regelingen betreffende de organisatie voltooid. De orde, zo tot in de kleinste onderdelen tot uiting komend in al Gods werken, was ook te zien in het Hebreeuwse staatsbestel. God was het middelpunt van gezag en bestuur. Mozes, als Zijn vertegenwoordiger, moest in Zijn naam de wetten uitvoeren. Dan kwam de raad der zeventig, dan de priesters en de vorsten, en onder hen ‘oversten over duizend, oversten over honderd, oversten over vijftig en oversten over tien’ (Numeri 11:16, 17; Deuteronomium 1:15) en tenslotte de beambten die aangewezen waren voor speciale diensten.” –*Karaktervorming*, blz. 37.

DINSDAG

- 3. Welke stammen bevonden zich op het noorden? En tot slot, welke stammen namen hun plaats op het zuiden in? Numeri 2:25, 27, 29, 10, 12, 14, eerste gedeelten.**

Numeri 2:25a, 27a, 29a, 10a, 12a, 14a *Het vaandel van het kamp van Dan moet, ingedeeld naar hun legers, aan de noordkant zijn kamp opslaan. ... [...] En de stam Aser moet naast hem zijn kamp opslaan. De leider nu van de nakomelingen van Aser. ... [...] Dan de stam Naftali. ... [...] Het vaandel van het kamp van Ruben zal, ingedeeld naar hun legers, aan de zuidkant zijn. ... [...] En de stam Simeon moet naast hem zijn kamp opslaan. ... [...] Dan de stam Gad. ...*

“Ook de positie van elke stam was bepaald. Ieder moest achter zijn eigen vaandel gaan en zich legeren, zoals de Here bevolen had: ‘De Israëlieten zullen zich legeren ieder bij zijn vaandel onder de veldtekenen van hun families; op een afstand zullen zij zich rondom de tent der samenkomst legeren’. ‘Zoals zij zich zullen legeren, zullen zij ook opbreken, ieder op zijn plaats naar hun vandenels’. Numeri 2:2, 17. De menigte van allerlei slag die Israël vanuit Egypte had vergezeld, mocht niet samenwonen met de stammen, maar moest

buiten de legerplaats blijven... (Deuteronomium 23:7, 8).”
–Patriarchen en profeten, blz. 339.

WOENSDAG

De plaats van de Levieten

4. **Wie waren de zonen van Levi, die de drie grootste families van de Levieten vormden? Waar sloegen de Levieten hun tenten op, ten opzichte van alle andere stammen? Numeri 1:53; 3:17.**

Numeri 1:53; 3:17 Maar de Levieten moeten hun kamp opslaan rondom de tabernakel van de getuigenis; dan zal er geen grote toorn op de gemeenschap van de Israëlieten komen. Zo moeten de Levieten de voorschriften met betrekking tot de tabernakel van de getuigenis in acht nemen. [...] Dit waren de zonen van Levi met hun namen: Gerson, Kahath en Merari.

“Het kamp verkeerde in een volmaakte orde, de tabernakel, de verblijfplaats van God, in het midden en daaromheen de tenten van de priesters en de Levieten. Daarbuiten was iedere stam gelegerd naast zijn eigen banier.” –Karaktervorming, blz. 37.

DONDERDAG

5. **Kampeerden de leden van deze families gewoon op de eerste de beste plaats waar ze kwamen, of hadden ze duidelijke instructies? Numeri 3:23, 29, 35, 38.**

Numeri 3:23, 29, 35, 38 De geslachten van de Gersonieten moeten hun kamp opslaan achter de tabernakel, aan de westkant. [...] De geslachten van de nakomelingen van Kahath moeten hun kamp opslaan terzijde van de tabernakel, aan de zuidkant. [...] De leider nu van de familie van de geslachten van Merari was Zuriël, de zoon van Abichail; zij moeten hun kamp opslaan terzijde van de tabernakel, aan de noordkant. [...] Zij nu die hun kamp vóór de tabernakel, aan de oostkant, moeten opslaan, dus vóór de tent van ontmoeting, waar de zon opkomt, zijn Mozes, en Aäron met zijn zonen, die de taak ten behoeve van het heiligdom vervullen, in naam van de Israëlieten. De onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden.

“De Leviëten hadden tot taak te zorgen voor de tabernakel en alles wat daarmee verbonden was, zowel in het legerkamp als op reis. Als het kamp werd opgebroken, moesten ze de tabernakel afbreken; bij de volgende pleisterplaats moesten ze deze oprichten. Niemand van een andere stam mocht naderbij komen, op straffe des doods. De Leviëten waren verdeeld in drie afdelingen, de afstammelingen van de drie zonen van Levi, en elke afdeling had zijn speciale plaats en werk. Voor de tabernakel, het dichtst in de nabijheid ervan, stonden de tenten van Mozes en Aäron. Ten zuiden waren de Kohatieten, die voor de ark en het verdere gereedschap moesten zorgen; ten noorden de Merariëten, die moesten zorgen voor de pilaren, de voetstukken, planken, enz.; en achteraan de Gersonieten, die de zorg hadden voor de gordijnen en kleden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 339.

VRIJDAG

Orde in het kamp en tijdens de reis

6. **Wanneer moest het volk de gevestigde orde naleven: alleen als ze kampeerden of ook op andere momenten? Numeri 1:51; 2:17.**

Numeri 1:51; 2:17 *En wanneer de tabernakel moet opbreken, dienen de Leviëten hem uit elkaar te nemen, en wanneer de tabernakel halt moet houden, dienen de Leviëten hem weer op te bouwen. En de onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden. [...] Daarna moet de tent van ontmoeting opbreken, met het kamp van de Leviëten, in het midden van de andere kampen. Zoals zij hun kamp opslaan, zo moeten zij opbreken, ieder op zijn eigen plaats, bij hun vaandels.*

“Tijdens al hun reizen hielden ze zich aan een perfecte orde. Elke stam droeg een vaandel met het teken van hun familie, en elke stam kreeg het bevel om zich bij hun eigen vaandel op te stellen. Wanneer de ark zich verplaatste, reisden de troepen, de verschillende stammen marcheerden in volgorde onder hun eigen vaandel. De Leviëten werden door de Heer aangewezen als de stam waar de heilige ark in het midden moest worden gedragen. Mozes en Aäron marcheerden vlak voor de ark uit, en de zonen van Aäron volgden hen op de voet, elk met trompetten. Zij ontvingen de instructies van Mozes, die zij vervolgens door middel van de trompetten aan het volk kenbaar moesten maken. Deze trompetten gaven speciale geluiden die de

mensen begrepen, en stuurden overeenkomstig hun bewegingen aan.”
–*Testimonies for the Church*, vol 1, blz. 650.

SABBAT

7. **Welk onderricht ontvangen wij met betrekking tot Gods orde door het voorbeeld van de Hebreëen? Hoe zouden de mensen van tegenwoordig zich gedragen als ze onder dat systeem hadden geleefd? Wie zou op dezelfde manier het middelpunt en belangrijkste focus van het leven van een christen moeten zijn? Numeri 2:34; Johannes 3:14, 15; Hebreëen 12:2.**

Numeri 2:34 *De Israëlieten deden overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had; zo sloegen zij hun kamp op bij hun vaandels, en zo braken zij op, ieder ingedeeld naar zijn geslachten en naar zijn familie.*

Johannes 3:14, 15 *En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.*

Hebreëen 12:2 *Terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God.*

“Christus wil dat de orde in de hemel, Gods plannen van bestuur, de goddelijke harmonie van de hemel zichtbaar zullen zijn in Zijn gemeente op aarde. Op deze wijze wordt Hij in Zijn volk verheerlijkt. De Zon der gerechtigheid zal door hen met onverduisterde heerlijkheid in de wereld schijnen. Christus heeft aan Zijn gemeente voldoende mogelijkheden gegeven, opdat Hij grote heerlijkheid van Zijn bezit, dat Hij verlost en gekocht heeft, kan ontvangen. Hij heeft aan Zijn volk gaven en zegeningen geschonken opdat zij Zijn volmaaktheid zouden openbaren. De gemeente die aangedaan is met de gerechtigheid van Christus, is zijn schatkamer waarin de rijkdommen van Zijn barmhartigheid, Zijn genade en Zijn liefde ten volle tot uiting moeten komen. Christus ziet neer op Zijn volk in haar reinheid en volmaaktheid als het loon van Zijn vernedering en de vermeerdering van Zijn heerlijkheid, van Hem, het grote Middelpunt, van wie alle heerlijkheid uitstraalt.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 568.

“Zoals de slang door Mozes in de woestijn werd verhoogd, en iedereen die door de vurige slangen was gebeten, de opdracht kreeg op te kijken

en te leven, zo moet ook de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ‘wie in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.’ ”
–*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 92.

Voor verdere studie: Het grote Middelpunt

“De derde engelboodschap roept op tot het naar voren brengen van de Sabbat van het vierde gebod, en deze waarheid moet aan de wereld worden gebracht; maar het grote Middelpunt van onze aandacht, Jezus Christus, moet niet worden weggelaten uit de derde engelboodschap. ... [...] De zondaar moet te allen tijde naar Golgotha kijken; en met het eenvoudige geloof van een klein kind, moet hij rusten in de verdiensten van Christus, Zijn gerechtigheid aanvaarden en in Zijn barmhartigheid geloven.”
–(*Review and Herald*, 20 maart 1894) *Evangelism*, blz. 184, 185.

12^e Les

Sabbat 17 september 2022

Sabbatbegin 19.53 ^u. ↔ 19.50 ^u.

De dagelijkse dienst

Daar zal Ik dan de Israëlieten ontmoeten, en zij zullen door Mijn heerlijkheid geheiligd worden. Dan zal Ik de tent van ontmoeting en het altaar heiligen. Ik zal Aäron en zijn zonen heiligen om voor Mij als priester te dienen. Éxodus 29:43, 44.

“Elke ochtend en avond werd er een lam op het altaar geofferd. Dit moest de dood van de Heiland vertegenwoordigen. Terwijl het kind Jezus naar het onschuldige slachtoffer keek, leerde de Heilige Geest Hem de betekenis ervan. Hij wist dat Hijzelf, als het Lam van God, moest sterven voor de zonden van de mensen.” –*The Story of Jesus*, blz. 32.

“Gezinsaanbidding moest niet beheerst worden door omstandigheden. U moet niet bidden bij gelegenheid en, wanneer er een dag veel werk is, het verzuimen. Door zulk gedrag brengt u uw kinderen ertoe te denken dat het gebed geen speciale betekenis heeft. Bidden betekent heel veel voor Gods kinderen, en dankgebeden moesten elke morgen en avond opstijgen tot God. De psalmist zegt: ‘Komt, laat ons de HERE vrolijk zingen: laat ons juichen voor de Rotssteen onzes heils; laat ons Zijn aangezicht tegemoet gaan met

lof: laat ons Hem juichen met psalmen.’ (Psalm 95:1, 2)” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 615.

ZONDAG

1. **Welke andere soorten offers werden er gebracht, behalve de offers die door individuen in het heiligdom gebracht werden voor de vergeving van zonden? Éxodus 29:38-40.**

Éxodus 29:38-40 *Dit nu is het wat u op het altaar moet bereiden: elke dag twee lammeren van een jaar oud, en dat voortdurend. Het ene lam moet u in de morgen bereiden en het andere lam moet u tegen het vallen van de avond bereiden, met een tiende efa meelbloem, gemengd met een kwart hin uit olijven gestoten olie, en een plengoffer van een kwart hin wijn, voor het ene lam.*

“Elke morgen en elke avond werd een éénjarig lam op het altaar verbrand, samen met het daartoe aangewezen spijsoffer, waarmee de dagelijkse toewijding van het volk aan de Here en hun voortdurende afhankelijkheid van het verzoenend bloed van Christus werd aangeduid. Nadrukkelijk leerde God dat elk offer voor de dienst in het heiligdom ‘gaaf’ (Éxodus 12:5) moest zijn. De priesters moesten elk dier dat als een offer werd gebracht onderzoeken, en moesten elk dier afwijzen dat één of ander gebrek vertoonde. Alleen een vlekkeloos offer kon een symbool zijn van de volmaakte reinheid van Hem, die Zich zou opofferen als ‘een onberispelijk en vlekkeloos lam.’ (1 Petrus 1:19).”

De apostel Paulus wijst op deze offerande als een illustratie van wat de volgelingen van Christus moeten worden. Hij zegt: ‘Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: Dit is uw redelijke eredienst.’ (Romeinen 12:1).” –*Patriarchen en profeten*, blz. 315, 316.

MAANDAG

2. **Hoe beschrijft de heilige Schrift deze offers en hun doel? Éxodus 29:41, 42.**

Éxodus 29:41, 42 *En het andere lam moet u bereiden tegen het vallen van de avond. U moet daarmee doen als met het ochtend-*

graanoffer en het bijbehorende plengoffer, als een aangename geur. Het is een vuuroffer voor de HEERE. Het moet een voortdurend brandoffer zijn, al uw generaties door, bij de ingang van de tent van ontmoeting, voor het aangezicht van de HEERE. Daar zal Ik u ontmoeten om daar met u te spreken.

“De dienst in het heiligdom bestond uit twee gedeelten: Een dagelijkse en een jaarlijkse dienst. De dagelijkse dienst vond plaats bij het brandofferaltaar in de voorhof van de tabernakel en in het heilige; terwijl de jaarlijkse dienst plaatsvond in het heilige der heiligen. [...] De dagelijkse dienst bestond uit het morgen- en het avondoffer, het wierookoffer op het gouden altaar en de speciale offeranden voor persoonlijke zonden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 315.

DINSDAG

God ontmoette Zijn volk

3. Hoe bijzonder waren de offers voor de mensen elke dag? Welke diepe betekenis hadden de diensten? Éxodus 29:43, 44.

Éxodus 29:43, 44 *Daar zal Ik dan de Israëlieten ontmoeten, en zij zullen door Mijn heerlijkheid geheiligd worden. Dan zal Ik de tent van ontmoeting en het altaar heiligen. Ik zal Aäron en zijn zonen heiligen om voor Mij als priester te dienen.*

“De wierook, die met de gebeden van Israël opsteeg, is een voorstelling van de verdiensten en het middelaarschap van Christus, van Zijn volmaakte gerechtigheid, die door het geloof aan Zijn volk wordt toegekend, en het mogelijk maakt dat de aanbidding van zondige wezens door God wordt aanvaard. Voor het voorhangsel naar het heilig der heiligen stond een altaar van gedurige voorpraak, en voor het heilige een altaar van gedurige verzoening. Door bloed en wierook moest God benaderd worden – beelden die heenwezen naar de grote Middelaar, door wie zondaars tot Jehova mogen naderen en door wie genade en zaligheid aan de berouwvolle gelovige ziel geschonken kan worden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 316.

4. **In welke speciale zin wilde de Heer dan onder Zijn volk wonen? Éxodus 29:45, 46.**

Éxodus 29:45, 46 *Ik zal dan te midden van de Israëlieten wonen, en Ik zal hun tot een God zijn. En zij zullen weten dat Ik de HEERE, hun God, ben, Die hen uit het land Egypte geleid heeft, opdat Ik in hun midden zal wonen; Ik ben de HEERE, hun God.*

“Van nu af zou het volk geëerd worden door de blijvende aanwezigheid van hun Koning. Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en Ik zal hun tot een God zijn, ‘en zij zullen door Mijn heerlijkheid geheiligd worden’ (Éxodus 29:45, 43), luidde de verzekering die aan Mozes gegeven werd. Als symbool van Gods gezag en de belichaming van Zijn wil kreeg Mozes een afschrift van de Decaloog, door de vinger van God Zelf op twee stenen tafelen gegraveerd (Deuteronomium 9:10; Éxodus 32:15, 16), om bewaard te worden in het heiligdom, waar het, als dit gereed was, een zichtbaar middelpunt van de aanbidding van het volk zou zijn.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 278.

Symbool van en voorbereiding op het grootste offer

5. **Van wie was elk offer een symbool? Waarvoor bereidde de Heer daarom dan ook Zijn volk voor? Ezechiël 46:13; 1 Petrus 1:18-21, 10-12.**

Ezechiël 46:13 *Verder moet u elke dag een lam van een jaar oud zonder enig gebrek als brandoffer bereiden voor de HEERE. Elke morgen moet u dat bereiden.*

1 Petrus 1:18-21, 10-12 *In de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam. Hij is wel van tevoren gekend, vóór de grondlegging van de wereld, maar in de laatste tijden geopenbaard omwille van u. Door Hem gelooft u in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn. [...] Naar deze zaligheid hebben de profeten, die geprofeteerd hebben over de genade*

die aan u bewezen is, gezocht en gespeurd. Zij onderzochten op welke en wat voor tijd de Geest van Christus, Die in hen was, doelde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat op Christus komen zou, en ook van de heerlijkheid daarna. Aan hen werd geopenbaard dat zij niet zichzelf, maar ons dienden in de dingen die u nu verkondigd zijn door hen die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, Die vanuit de hemel gezonden is; dingen, waarin de engelen begerig zijn zich te verdiepen.

“Van een slavenvolk waren de Israëlieten verheven boven alle andere volken tot een bijzondere schat van de Koning der koningen. God had hen afgescheiden van de wereld, om hun een heilig pand toe te vertrouwen. Hij had hen aangesteld tot bewaarders van Zijn wet, en het was Zijn bedoeling om door hen een kennis aangaande Hemzelf onder mensen in leven te doen blijven. Zo zou het licht des hemels schijnen in een wereld die in het duister was gehuld, en een Stem werd gehoord die een oproep deed tot alle volken om zich af te wenden van hun afgoderij om de levende God te dienen. Als de Israëlieten het in hun gestelde vertrouwen zouden waarmaken, zouden ze een macht worden op aarde. God zou hun verdediging zijn en Hij zou hen verheffen boven alle andere volken. Zijn licht en Zijn waarheid zouden door hen geopenbaard worden, en onder Zijn wijze en heilige leiding zouden ze naar voren treden als een voorbeeld van de voortreffelijkheid van Zijn eredienst boven elke vorm van afgodendienst.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 278, 279.

VRIJDAG

6. **Wie waren er – vóór de geboorte van Jezus, tijdens het uur dat er reukwerk werd gebrand – in de voorhof van de tempel om te bidden? Welk wonder werd daar later – na Jezus’ hemelvaart – in Zijn naam gedaan? Lukas 1:5, 8-10; Handelingen 3:1, 2, 6, 7.**

Lukas 1:5, 8-10 *In de dagen van Herodes, de koning van Judea, was er een priester van de afdeling van Abia, van wie de naam Zacharias was. En zijn vrouw behoorde tot de dochters van Aäron en haar naam was Elizabet. [...] Terwijl hij het priesterambt bediende voor God, toen het de beurt van zijn afdeling was, gebeurde het dat hij, volgens de gewoonte van de priesterdienst, door loting werd aangewezen om de tempel van de Heere binnen te gaan en het*

reukoffer te brengen. En heel de menigte van het volk was buiten aan het bidden op het uur van het reukoffer.

Handelingen 3:1, 2, 6, 7 *Petrus nu en Johannes gingen samen naar de tempel tijdens het uur van het gebed, het negende uur. En een man die vanaf de moederschoot kreupel was, werd daarheen gedragen. Men zette hem dagelijks bij de tempelpoort die de Schone genoemd wordt, om een liefdegave te vragen aan hen die de tempel binnengingen. [...] Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast.*

“De uren die bepaald waren voor het morgen- en het avondoffer, werden als geheiligd beschouwd en werden na verloop van tijd vaste uren voor aanbidding van het joodse volk. [...]

In dit gebruik vinden christenen een voorbeeld voor ochtend- en avondgebed. Hoewel God een uitwendige vorm van ceremoniën verwerpt waar de geest van aanbidding ontbreekt, ziet Hij met welgevallen neer op hen die Hem liefhebben, en die elke morgen en avond zich neerbuigend om vergiffenis te zoeken voor begane zonden, en hun smeekbeden om de benodigde zegeningen aan Hem voor te leggen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 318.

SABBAT

7. Tot wie reiken de dagelijkse gebeden van de heiligen wanneer de wierook van hemelse genade met hen opstijgt? Openbaring 8:3, 4.

Openbaring 8:3, 4 *En er kwam een andere engel, die met een gouden wierookvat bij het altaar ging staan. Aan hem werd veel reukwerk gegeven, opdat hij dat samen met de gebeden van alle heiligen op het gouden altaar vóór de troon zou leggen. En de rook van het reukwerk steeg, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel op tot vóór God.*

“De godsdienstoefeningen, de gebeden, de lof, de boetvaardige schuldbelijdenissen van de ware gelovige stijgen op als wierook naar het hemels heiligdom; maar omdat ze door de verdorven kanalen der menselijkheid gaan, zijn ze zo verontreinigd, dat ze nooit waarde kunnen hebben in Gods oog, tenzij ze gereinigd worden door bloed. Ze stijgen niet smetteloos rein op, en als de Middelaar aan Gods rechter-

hand ze niet door Zijn gerechtigheid gereinigd, aanbiedt, worden ze door God niet aanvaard.

Alle wierook uit aardse tabernakels moet bevochtigd werden door de reinigende bloeddruppels van Christus. Hij houdt de Vader het wierookvat met Zijn eigen verdiensten voor, waarin geen spoor van aardse verontreiniging te vinden is. Hij verzamelt in Zijn wierookvat de gebeden, de lof en de belijdenissen van Zijn volk, en hieraan voegt Hij Zijn eigen smetteloze gerechtigheid toe. Dan stijgt de wierook, welriekend door de verdiensten van Christus' verzoening op tot God, volkomen aanvaardbaar. Dan komt een genadig antwoord terug.”
–*Bijbelkommentaar*, blz. 474.

Voor verdere studie: Grote waarheden van verlossing onderwezen aan het volk

“Op deze wijze werden door de heiligdomsdienst, en, later door de dienst in de tempel, aan het volk de grote waarheden onderwezen die betrekking hadden op de dood en het dienstwerk van Christus, en eens per jaar werden hun gedachten gericht op de slotgebeurtenissen van de grote strijd tussen Christus en satan, en de uiteindelijke reiniging van het heelal van zonde en zondaars.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 322.

13^e Les

Sabbat 24 september 2022

Sabbatbegin 19.36 ^u ↔ 19.34 ^u

De jaarlijkse reiniging van het heiligdom

“... U moet ... uzelf verootmoedigen en geen enkel werk doen, de ingezetene niet, en de vreemdeling die in uw midden verblijft, evenmin. Want op deze dag wordt voor u verzoening gedaan om u te reinigen. Van al uw zonden wordt u voor het aangezicht van de HEERE gereinigd.”
Leviticus 16:29, 30.

“Eenmaal per jaar, op de Grote Verzoendag, ging de hogepriester in het heilige der heiligen om het heiligdom te reinigen, De dienst die dan werd verricht, sloot de jaarlijkse cyclus van de bediening af. Op de Grote Verzoendag werden er twee bokken aan de ingang van de tabernakel gebracht en werd het lot over hen geworpen; ‘één lot voor de HERE, en

één lot voor Azazel' (vers 8). De bok waarop 'het lot voor de HERE' viel, moest als zondoffer voor het volk worden geslacht. [...] 'En Aäron zal zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en over hem al de ongerechtigheden der Israëlieten en al hun overtredingen in al hun zonden belijden; hij zal die op de kop van de bok leggen en die door iemand, die daarvoor gereed staat, naar de woestijn laten brengen. Zo zal de bok al hun ongerechtigheden op zich dragen naar een onvruchtbaar land.' (vers 21, 22). De zondebok kwam niet terug in de legerplaats van de Israëlieten en de man die hem had weggebracht moest zichzelf en zijn kleren met water wassen voordat hij naar de legerplaats terugkeerde." –*De grote strijd*, blz. 392, 393.

ZONDAG

Waarín de gemeenschap voorzag

- 1. Welke speciale dienst vond plaats op de Grote Verzoendag? Wat was het resultaat van het werpen van het lot over de twee geiten? Leviticus 16:5, 7, 8.**

Leviticus 16:5, 7, 8 *Van de gemeenschap van de Israëlieten moet hij twee geitenbokken nemen als zondoffer en één ram als brandoffer. [...] Hij moet ook de beide bokken nemen en die voor het aangezicht van de HEERE plaatsen, bij de ingang van de tent van ontmoeting. Aäron moet namelijk het lot over de twee bokken werpen: één lot voor de HEERE en één lot voor de weggaande bok.*

“Eenmaal per jaar, op de Grote Verzoendag, ging de hogepriester het heilige der heiligen binnen om het heiligdom te reinigen. Door dit werk werd de jaarlijkse kringloop van de heiligdomsdienst afgesloten. Op de Grote Verzoendag werden twee geitenbokken naar de deur van de tabernakel gebracht en werd over hen het lot geworpen, ‘één voor de Here, de andere voor Azazel’, de weggaande bok.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 319.

MAANDAG

- 2. Hoe vond de reiniging van Aäron en zijn huis plaats? Heeft onze Verlosser Zichzelf evenzo gereinigd voordat Hij Zijn grote offer bracht? Hoe is dat vandaag de dag van toepassing? Leviticus 16:11-14.**

Leviticus 16:11-14 *Dan moet Aäron de jonge stier als het zondoffer dat voor hemzelf bestemd is, aanbieden, en voor zichzelf en zijn gezin verzoening doen, en de jonge stier als het zondoffer dat voor hemzelf bestemd is, slachten. Verder moet hij van het altaar voor het aangezicht van de HEERE een vuurschaal vol vurige kolen nemen, met beide handen vol fijngestoten geurig reukwerk, en dit binnen het voorhangsel brengen. Hij moet dan het reukwerk op het vuur leggen voor het aangezicht van de HEERE, zodat de wolk van het reukwerk het verzoendeksel, dat boven de getuigenis is, bedekt en hij niet zal sterven. Hij moet dan een deel van het bloed van de jonge stier nemen, en met zijn vinger op het verzoendeksel sprenkelen, aan de kant naar het oosten toe. En vóór het verzoendeksel moet hij zeven keer met zijn vinger van dat bloed sprenkelen.*

“Onze grote Hogepriester voltooide het slachtoffer van Zichzelf toen Hij buiten de poort leed. Toen werd een volmaakte verzoening voor de zonden van het volk tot stand gebracht. Jezus is onze Voorspraak, onze Hogepriester, onze Middelaar. Onze huidige positie is daarom gelijk aan die van de Israëlieten die in de voorhof stonden, terwijl ze wachtten en uitzagen naar die zalige hoop, de heerlijke verschijning van onze Heer en Zaligmaker Jezus Christus. (Ms 128, 1897)” –*Bijbelkommentaar*, blz. 717.

“Zonder mogen er geen offers worden gebracht, want de grote Hogepriester verricht Zijn werk in het heilige der heiligen. In Zijn voorspraak als onze pleitbezorger heeft Christus niemands deugzaamheid, niemands tussenkomst nodig. Hij is de enige zondedragers, het enige zondoffer. Gebed en belijdenis mogen alleen aan Hem worden aangeboden die voor eens en altijd het heilige der heiligen is binnengegaan. Hij zal allen die in geloof tot Hem komen, tot het uiterste redden. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten....” –*Lift Him Up*, blz. 319.

DINSDAG

Het offer voor de reiniging

- 3. Hoe voerde Aäron de reiniging van het volk en het heiligdom uit nadat hij het offer voor zichzelf en zijn huisgezin had gebracht? Wie stelde de geofferde bok voor? Leviticus 16:15, 16, 18, 19; Hebreeën 9:28; Matthéüs 20:28.**

Leviticus 16:15, 16, 18, 19 Daarna moet hij de bok slachten die als zondoffer voor het volk bestemd is, en zijn bloed binnen het voorhangsel brengen. Hij moet met zijn bloed doen zoals hij met het bloed van de jonge stier gedaan heeft, en dat op het verzoendeksel en vóór het verzoendeksel sprenkelen. Zo moet hij over het heiligdom verzoening doen vanwege de onreinheden van de Israëlieten en vanwege hun overtredingen, overeenkomstig al hun zonden. Zo moet hij ook doen met de tent van ontmoeting, die bij hen staat, te midden van hun onreinheden. [...] Daarna moet hij naar buiten gaan, naar het altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE is, en er verzoening over doen. Hij moet dan een deel van het bloed van de jonge stier en een deel van het bloed van de bok nemen en het rondom op de hoorns van het altaar strijken. Dan moet hij met zijn vinger zeven keer een deel van het bloed daarop sprenkelen. Zo reinigt en heiligt hij het van de onreinheden van de Israëlieten.

Hebreeën 9:28 Zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid.

Matthéüs 20:28 Zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

“In het heiligdom van de tabernakel in de woestijn en van de tempel die de aardse symbolen van Gods woning waren, was een afdeling geheiligd tot Zijn aanwezigheid. Het gordijn met ingeweven engelen aan de ingang mocht niet opgelicht worden behalve door één. Dat gordijn op te lichten en onbevoegd binnen te treden in het heilige mysterie van het heilige der heiligen, betekende de dood. Want boven de genade-troon verbleef de heerlijkheid van de Heilige – de heerlijkheid naar wie niemand kon kijken en in leven blijven. Op de ene dag van het jaar, die bestemd was voor de dienst in het allerheiligste, moest de hogepriester met beving in Gods aanwezigheid binnentreden, terwijl wolken van wierook de heerlijkheid voor zijn ogen verborgen. In de voorhoven van de tempel waren alle geluiden verstomd. Geen priester diende bij de altaren. De menigte aanbidders boog in zwijgende eerbied en zond gebeden op om Gods genade.” –*De weg tot gezondheid*, blz. 371.

4. **Hoe moest de hogepriester de verzoeningsdienst verrichten? In welke opzichten was Jezus' bediening vergelijkbaar ten tijde van Zijn grote offer? Leviticus 16:17; Jesája 63:5; Johannes 16:32.**

Leviticus 16:17 *Geen enkel mens mag in de tent van ontmoeting zijn, als hij er binnengaat om in het heiligdom verzoening te doen, totdat hij naar buiten komt. Zo moet hij verzoening doen voor zichzelf, voor zijn gezin en voor heel de gemeente van Israël.*

Jesája 63:5 *Ik keek rond, maar er was niemand die hielp; Ik ontzette Mij, want er was niemand die ondersteunde. Daarom heeft Mijn arm Mij heil verschaft, en Mijn grimmigheid, die heeft Mij ondersteund.*

Johannes 16:32 *Zie, de tijd komt en is nu gekomen, dat u uiteengedreven zult worden, ieder naar het zijne, en u Mij alleen zult laten; en toch ben Ik niet alleen, omdat de Vader bij Mij is.*

“Toen Hij deze beslissing had genomen, viel Hij als dood op de grond waarvan Hij ten dele was opgerezen. Waar waren Zijn discipelen nu, om hun handen ieder onder het hoofd van hun verzwakte Meester te leggen en dat voorhoofd af te vegen dat inderdaad meer misvormd was dan dat van enig mens? De Heiland heeft de wijnpers alleen getreden en van de volken was niemand bij Hem.

God echter leed mee met Zijn Zoon. Engelen zagen de zielsangst van de Heiland. Zij zagen hoe hun Heer omringd was door de legers van satan, hoe Zijn natuur gebukt ging onder het gewicht van een sidderende, geheimzinnige dreiging. Het was stil in de hemel. Geen harp werd aangeraakt. Als sterfelijke wezens de verbazing hadden kunnen aanschouwen van het hemelse heer dat zwijgend toezag hoe de Vader Zijn licht, liefde en heerlijkheid wegnam van Zijn geliefde Zoon, zouden zij beter hebben begrepen hoe verschrikkelijk de zonde in Zijn oog is.” –Jezus, *de Wens der eeuwen*, blz. 575.

5. **Wat deed de hogepriester met de levende bok? Op het moment dat iemand deze bok meenam de woestijn in, en symbolisch de zonden droeg waarover beleden was, wat gebeurde er dan met de zonden die op die manier uit het heiligdom gereinigd waren? Leviticus 16:20-22.**

Leviticus 16:20-22 *Wanneer hij de verzoening over het heiligdom, de tent van ontmoeting en het altaar voltooid heeft, dan moet hij de levende bok naderbij laten komen. Aäron moet zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en al de ongerechtigheden van de Israëlieten belijden, al hun overtredingen, overeenkomstig al hun zonden. Hij moet die op de kop van de bok leggen en hem door de hand van een man, die daarvoor gereedstaat, de woestijn in sturen. Zo draagt de bok al hun ongerechtigheden op zich weg naar een onbewoond gebied. Hij moet dan de bok de woestijn in sturen.*

“ ‘En Aäron zal zijn beide handen op de kop van de levende bok leggen en over hem al de ongerechtigheden der Israëlieten en al hun overtredingen in al hun zonden, belijden; hij zal die op de kop van de bok leggen en die door iemand, die daarvoor gereed staat, naar de woestijn laten brengen. Zo zal die bok al hun ongerechtigheden op zich dragen naar een onvruchtbaar land.’ Pas wanneer de bok was weggezonden, beschouwde het volk zich als vrij van zonde. Ieder moest zich onderzoeken terwijl het verzoeningswerk plaatsvond. Alle zaken moesten blijven rusten, en de gehele vergadering van Israël bracht de dag door in plechtige ootmoed voor het aangezicht van God, onder bidden, vasten en zelfonderzoek des harten. [...] Aan de deur van de tabernakel legde hij zijn handen op de kop van de zondebok en beled op hem alle ongerechtigheden van de kinderen Israëls en al hun overtredingen waarmee ze gezondigd hadden, die hij aldus op de kop van de bok legde. En wanneer de bok die deze zonden droeg, werd weggezonden, werd dit beschouwd alsof de zonden van het volk voor altijd verdwenen waren. Dusdanig was de dienst die ‘een afbeelding en schaduw van het hemelse’ (Hebreeën 8:5) was.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 319, 320.

VRIJDAG

Vasten, berouw en belijdenis

6. **Wat moesten de mensen doen, zodat de Heer hun zonden kon vergeven en hen kon reinigen van ongerechtigheid? Leviticus 16:29, laatste gedeelte – 31, eerste gedeelte; 23:27-29.**

Leviticus 16:29b – 31a; 23:27-29 ... *U moet ... uzelf verootmoedigen en geen enkel werk doen, de ingezetene niet, en de vreemdeling die in uw midden verblijft, evenmin. Want op deze dag wordt voor u ver-*

zoening gedaan om u te reinigen. Van al uw zonden wordt u voor het aangezicht van de HEERE gereinigd. Het is voor u sabbat, een dag van volledige rust, opdat u uzelf verootmoedigt. ... [...] Alleen op de tiende dag van deze zevende maand is de Verzoendag. U moet een heilige samenkomst houden. U moet uzelf dan verootmoedigen en de HEERE een vuuroffer aanbieden. Op diezelfde dag mag u geen enkel werk doen, want het is de Verzoendag, om voor het aangezicht van de HEERE, uw God, verzoening voor u te doen. Voorzeker, iedere persoon die zich op diezelfde dag niet verootmoedigt, moet van zijn volksgenoten worden afgesneden.

“Ieder moest zich onderzoeken terwijl het verzoeningswerk plaatsvond. Alle zaken moesten blijven rusten, en de gehele vergadering van Israël bracht de dag door in plechtige ootmoed voor het aangezicht van God, onder bidden, vasten en zelfonderzoek des harten.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 319.

“Gods volk, door Jezus Christus uit het vuur gered, heeft besef van hun zonde en voelt zich nederig en beschaamd. God ziet en herkent hun berouw en merkt hun verdriet op over de zonde, dat ze niet zelf kunnen verwijderen of opheffen; maar terwijl ze bidden, worden hun gebeden verhoord, en dit is de reden dat satan klaarstaat om Christus te weerstaan. ... Hij stapt tussen de berouwvolle, gelovige ziel en Christus in. Hij probeert zijn helse schaduw voor die ziel te werpen, het geloof te temperen en de woorden van God krachteloos te maken.” –*Christ Triumphant*, blz. 275.

SABBAT

7. **Wie was in werkelijkheid Degene die de zonden van de mens in Zijn lichaam droeg en met Zijn leven betaalde voor de zonde van de gehele wereld, en zo de zondige mens vergeving en verlossing schonk? Jesája 53:4-6, 11; 1 Petrus 2:21-25.**

Jesája 53:4-6, 11 Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. [...] Om de moeite-

volle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien, Hij zal verzadigd worden. Door de kennis van Hem zal de Rechtvaardige, Mijn Knecht, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

1 Petrus 2:21-25 *Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons zo een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen; Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is; Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt; Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen. Want u was als dwalende schapen; maar u bent nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.*

“Zinnebeeldige schaduwen van de joodse tabernakel hebben geen verdienste meer. Er hoeft niet langer een dagelijkse en een jaarlijkse zinnebeeldige verzoening te worden gedaan, maar het verzoenend offer door een middelaar is nodig als gevolg van het aanhoudend begaan van zonde. Jezus doet dienst in Gods tegenwoordigheid, terwijl Hij Zijn vergoten bloed offert als van een Lam dat geslacht is. Jezus brengt de offerande, gebracht voor elke zonde en elke tekortkoming van de zondaar.

Christus, onze Middelaar en de Heilige Geest, komen voortdurend ten behoeve van de mens tussenbeide, maar de Geest pleit niet voor ons zoals Christus, die Zijn bloed dat vergoten is, aanbiedt vanaf de grondlegging der wereld; de Geest werkt aan ons hart, door gebeden en berouw, lof en dank te uiten. De dank, die van onze lippen komt, is het gevolg van het feit, dat de Geest de snaren van de ziel doet trillen in geheiligde herinneringen en de muziek van het hart wekt.” *Bijbelkommentaar*, blz. 473, 474.

Indrukken van Gods allerhoogste heiligheid

“Deze inzetting moest de Israëlieten een idee geven van Gods heiligheid en van Zijn afkeer van de zonde. Ze moesten leren dat ze niet met de zonde in aanraking konden komen zonder zich te verontreinigen. Iedereen moest zich verootmoedigen terwijl het verzoeningswerk plaatsvond. De Israëlieten mochten niet werken en moesten de dag doorbrengen in plechtige verootmoediging voor God, met gebed, vasten en een grondig gewetensonderzoek.” –*De grote strijd*, blz. 393.

